

Forslag
til
Lov om ændring af lov om et indkomstregister, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love
(Skærpet indsats mod vanvidskørsel samt styrkelse og tilpasning af regler på motorområdet m.v.)

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 814 af 9. juni 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 3 A, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.«

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 339 af 2. april 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 7 A, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.«

§ 3

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, *stk. 8, nr. 3*, ændres »forsikringselskaber« til: »forsikringsvirksomheder, taksatorer«.

2. I § 15, *stk. 8, nr. 4*, indsættes efter »Forsikringsvirksomheder«: »og taksatorer«.

3. I § 15, stk. 8, indsættes som nr. 5:

»5) Importører og producenter af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer godkendt af Færdselsstyrelsen til at oprette og registrere oplysninger om et køretøjs tekniske forhold.«

§ 4

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »hertil,«: » eller til transport af blod og organer,«.

2. I § 3 b, stk. 9, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ansøgning herom skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest 7 dage efter, at leasingaftalen afbrydes, eller senest 7 dage efter køretøjet udgår af ordningen.«

3. I § 10, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Synsrapporten for et køretøj må ikke være ældre end 4 uger, regnet fra indgivelsen af en anmodning om værdifastsættelse af køretøjet til told- og skatteforvaltningen, eller fra det tidspunkt, hvor en registreret virksomhed, jf. § 16, angiver afgiften for køretøjet.«

4. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. Erhvervsdrivende, der sælger brugte motorkøretøjer, er pligtige til at indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Hvem der skal indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger om et køretøj, jf. stk. 1.
- 2) Hvilke kategorier af køretøjer indberetningspligten omfatter.
- 3) Hvilke typer oplysninger der skal indberettes om et køretøj.
- 4) Hvornår og hvordan indberetninger skal indgives til told- og skatteforvaltningen, herunder om indberetningen skal ske elektronisk.«

5. I § 27, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 9 a, stk. 4,«: »§ 10 b,«.

§ 5

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 7 i lov nr. 1726 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 1573 af 27. december 2019 og § 13 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 70, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.«

§ 6

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Lovens § 52 a finder dog anvendelse på aftaler om leasing af motorkøretøjer, uanset om der er fastsat pligt til at købe motorkøretøjet.«

2. Efter kapitel 11 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 11 a

Vurdering af forbrugers betalingssevne ved indgåelse af leasingaftaler

§ 52 a. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, skal inden indgåelse af leasingaftalen vurdere forbrugers fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser. *Stk. 2.* Hvis en anmodning om at indgå en leasingaftale afslås på grundlag af en søgning i en database, underretter leasingvirksomheden omgående forbrugeren om resultatet af en sådan søgning og giver forbrugeren nærmere oplysninger om den pågældende database. Denne underretning skal ske uden omkostninger for forbrugeren.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens §§ 1 og 2, § 4, nr. 4, § 5 og § 6.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Leasingvirksomheders adgang til eSkatData

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Den foreslåede ordning

2.2. Taksatorers adgang til Køretøjsregisteret

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Den foreslåede ordning

2.3. Importører og producenters adgang til Køretøjsregisteret

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Den foreslåede ordning

2.4. Afgiftsfritagelse for køretøjer anvendt til erhvervmæssig transport af blod og organer

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Den foreslåede ordning

2.5. Ansøgningsfrist for værditabsberegning af leasingkøretøjer

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Den foreslåede ordning

2.6. Tidsfrist for toldsyn

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Den foreslåede ordning

2.7. Indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.2.1. Leasingvirksomheders adgang til eSkatData

3.2.2. Indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2.1. Leasingvirksomheders adgang til eSkatData

4.2.2. Taksatorers, importørers og producenters adgang til registrering i Køretøjsregisteret

4.2.3. Ansøgningsfrist for værditabsberegning

4.2.4. Tidsfrist for toldsyn

4.2.5. Indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har til formål at gennemføre en skærpet indsats mod vanvidskørsel og at gennemføre en række tilpasninger på motorområdet, der skal sikre øget regelefterlevelse og bedre administration, herunder tiltag, som vil give Skatteforvaltningen bedre mulighed for at hindre misbrug.

Lovforslaget har endvidere til formål at udmønte dele af *Aftale om styrkelse af motorområdet* af 12. juni 2020, der er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Ny Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet. Med den politiske aftale styrkes kontrollen af motorområdet for at mindske risikoen for svindel, herunder særligt i forhold til import af brugte køretøjer. Med aftalen øges f.eks. kontroltrykket på området for import af brugte køretøjer, ligesom fradrag og tillæg i den afgiftspligtige værdi for et køretøjs vedligeholdelsesmæssige stand nedsættes ved import og eksport af brugte køretøjer. Initiativerne skal, sammen med elementerne i dette lovforslag, bidrage til, at selvanmelderne fastsætter en retvisende værdi af køretøjet og dermed betaler den rigtige registreringsafgift. Aftalen skal ses i sammenhæng med, at der de senere år er vedtaget og gennemført en række initiativer, der har til formål at styrke kontrollen og regelefterlevelsen på motorområdet og dermed sætte ind over for konstaterede problemer.

De øvrige dele af lovforslaget imødekommer ønsker fra erhvervslivet eller myndigheder.

Det foreslås at indføre en adgang til eSkatData for en afgrænset kreds af virksomheder, der driver virksomhed med leasing af motorkøretøjer, som led i regeringens udspil »Vanvidskørsel skal stoppes« af 6. februar 2020. Udspillet, der er en prioritet for regeringen, indeholder flere initiativer, der styrker og løfter den nuværende indsats mod vanvidskørsel, blandt andet strafskærper, en udvidet mulighed for konfiskation af vanvidsbiler og kørekort samt en styrket indsats mod stråmænd ved leasing. Med forslaget vil leasingvirksomhederne kunne få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen om en borger efter dennes samtykke forud for indgåelsen af en leasingkontrakt, når oplysningerne skal anvendes til brug for en kreditvurdering af borgeren. Det foreslås endvidere at indføre en pligt for leasingvirksomheder forud for indgåelsen af en aftale med en forbruger om leasing af et motorkøretøj til at foretage en vurdering af forbrugerens betalingsevne.

Det foreslås at indføre en terminaladgang for selvstændige taksatorer til at foretage registreringer i Køretøjsregisteret. I dag er det alene taksatorer, der arbejder i forsikringsvirksomheder, som kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret. Forslaget skal dermed ligestille selvstændige taksatorvirksomheder med taksatorer ansat i et forsikringsselskab.

Det foreslås samtidig at præcisere reglerne for importører og producenters adgang til oprettelse og registrering af køretøjer i Køretøjsregisteret.

Det foreslås at ændre reglerne om afgiftsfritagelse af personbiler, der anvendes erhvervsmæssig persontransport, så disse køretøjer også kan anvendes til transport af blod og organer. Med forslaget bliver det muligt at kunne anvende disse køretøjer, f.eks. taxaer, til erhvervsmæssig transport af blod og organer uden at der samtidig sker persontransport. Forslaget skal muliggøre en mere hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne, da transport af blod og organer i dag foretages i en

ambulance.

Det foreslås, at der indføres en tidsfrist på syv dage for ansøgning om værditabsberegning af et brugt leasingkøretøj. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor køretøjet udgår af ordningen om forholdsmæssig registreringsafgift, eller fra det tidspunkt, hvor aftalen om forholdsmæssig registreringsafgift afbrydes. Formålet med forslaget er at sikre, at køretøjets afgiftspligtige værdi bliver fastsat så tæt på det tidspunkt, hvor køretøjet udgår af leasingordningen, som muligt, hvilket giver Motorstyrelsen bedre mulighed for at kontrollere, at der betales den korrekte afgift. Initiativet skal ses i sammenhæng med, at Østre Landsret i slutningen af 2019 underkendte den tidligere administrativt fastsatte ansøgningsfrist på én arbejdsdag. Dommen indebærer, at ansøgningsfristen efter gældende ret er tre år. Denne del af lovforslaget er en udmøntning af *Aftale om styrkelse af motorområdet* af 12. juni 2020.

Det foreslås, at et toldsyn i forbindelse med import af brugte køretøjer skal være foretaget senest 4 uger inden anmodning om værdifastsættelse af køretøjet med henblik på afgiftsberigtigelse. Ved toldsynet foretages bl.a. en standsvurdering, som lægges til grund ved værdifastsættelsen af køretøjet. I dag er et toldsyn af importerede brugte køretøjer gyldigt i 12 måneder. På eksportområdet gælder, at synsrapporten ikke må være ældre end 4 uger regnet fra tidspunktet for indgivelse af en anmodning om eksportgodtgørelse. Med forslaget indføres en tidsfrist på fire uger for toldsyn i forbindelse med værdifastsættelse af brugte importerede køretøjer svarende til fristen på eksportområdet. Tidsfristen vil medføre, at toldsynet – og dermed standsvurderingen – skal foretages tættere på køretøjets registreringstidspunkt end efter gældende ret, hvilket øger sikkerheden for, at den rette vurdering af køretøjets stand lægges til grund for værdifastsættelsen. Denne del af lovforslaget er en udmøntning af *Aftale om styrkelse af motorområdet* af 12. juni 2020.

Endeligt foreslås det at indføre en pligt for erhvervsdrivende til indberetning af udbuds- og salgspriser samt andre prisdannende oplysninger for brugte køretøjer. Forslaget skal ses i sammenhæng med Skatteforvaltningens udvikling af et semiautomatisk værdifastsættelsessystem, som kan anvendes af både Skatteforvaltningen og selvanmeldere på motorområdet. De indberettede data skal indgå i opbygningen af det semiautomatiske værdifastsættelsessystem. Det foreslås at indføre en bemyndigelsesbestemmelse, som giver skatteministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvem der pålægges at indberette oplysninger, hvilke konkrete oplysninger, der skal indberettes, og hvordan indberetning til Skatteforvaltningen skal foretages m.v.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Leasingvirksomheders adgang til eSkatData

2.1.1. Gældende ret

Med eSkatData kan finansielle virksomheder, der yder eller formidler lån eller yder økonomisk rådgivning, få videregivet oplysninger fra Skatteforvaltningen om en borgers økonomiske forhold. Oplysningerne videregives elektronisk og anvendes til brug for en kreditvurderings- eller rådgivningssituation. Det er en forudsætning for videregivelsen af oplysninger, at den enkelte borger, oplysningerne omhandler, har samtykket heri.

Skatteforvaltningen kan videregive oplysninger fra indkomstregisteret, oplysninger, der indgår i den seneste årsopgørelse, og oplysninger om gæld til det offentlige til virksomheder, der yder lån eller formidler lån, når oplysningerne er nødvendige til brug for en konkret kreditgivningssituation, jf. § 7 A, stk. 1, i indkomstregisterloven, skattekontrolloven § 70, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, i gældsinddrivelsesloven.

Foruden tilfælde, hvor der er tale om en konkret kreditgivningssituation, kan der videregives oplysninger i yderligere to situationer. For det første kan finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, få adgang til oplysninger, som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis. For det andet kan finansielle virksomheder få adgang til oplysninger, som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., med hensyn til, at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Det er en forudsætning for en virksomheds brug af eSkatData, at virksomheden har indgået en aftale med Skatteforvaltningen herom, og at der som en del af denne aftale er vilkår om betaling. Betalingen kan omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det indebærer, at Skatteforvaltningen kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det er desuden en forudsætning, at den borger, oplysningerne vedrører, har samtykket til videregivelsen. Borgeren giver sit samtykke med NemID. Et samtykke gælder kun én gang til de(t) formål, der er oplyst i tilknytning til den konkrete anmodning om oplysninger. Det betyder, at hvis en virksomhed på ny ønsker at få videregivet oplysninger, kræves et nyt samtykke fra borgeren.

Fælles for de virksomheder, der i dag kan anvende eSkatData, er, at de i visse situationer i udøvelsen af deres virksomhed er pålagt en pligt til at sikre sig kendskab til de økonomiske forhold hos den borger, der er kunde eller indgår i drøftelser om at etablere et kundeforhold. Til eksempel skal en virksomhed, der yder lån, foretage en vurdering af borgerens kreditværdighed i forbindelse med en kreditgivningssituation. Dette følger af § 7 c, stk. 1, i lov om kreditaftaler (kreditaftaleloven), hvorefter en kreditgiver inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere forbrugers kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der indhentes hos forbrugeren, hvor det er relevant, og ved søgning i relevante databaser, hvor det er nødvendigt.

Det følger endvidere af kreditaftalelovens § 7 c, stk. 3, at hvis en anmodning om kredit afslås på grundlag af søgning i en database, underretter kreditgiveren omgående forbrugeren om resultatet af en sådan søgning og giver forbrugeren nærmere oplysninger om den pågældende database. Denne underretning skal ske uden omkostninger for forbrugeren.

Forpligtelsen til at foretage vurdering af forbrugers kreditværdighed gælder uanset kredittens størrelse.

Bestemmelsen blev indført i kreditaftaleloven som led i implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 87/102/EØF (herefter forbrugerkreditdirektivet), jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 91. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at kreditgiveren altid vil skulle indhente fyldestgørende oplysninger og på baggrund af disse oplysninger foretage en vurdering af forbrugers kreditværdighed. Oplysningerne kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugeren og ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen. Vurderingen af forbrugerens kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at afklare, om forbrugeren på baggrund af sin økonomiske situation ved hjælp af f.eks. løbende indtægter, låneomlægning eller realisation af aktiver vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet. Vurderingen skal derimod ikke ske med henblik på at vurdere kreditgiverens tabsrisiko.

Leasingaftaler er ikke omfattet af kreditaftalelovens regler, medmindre der er fastsat en pligt til at købe aftalegenstanden enten i selve aftalen eller i en separat aftale.

Brug af eSkatData indebærer en reduceret administrativ byrde hos både den enkelte virksomhed og hos den enkelte borger. Det ses bl.a. ved, at virksomheden undgår at skulle indtaste oplysninger manuelt i virksomhedens it-systemer, som det ville være tilfældet, hvor oplysningerne er tilvejebragt af borgeren på papir. Herved elimineres desuden risikoen for fejlindtastninger hos virksomheden. For borgeren indebærer eSkatData, at denne slipper for selv at skulle finde, evt. printe og bringe eller fremsende de nødvendige oplysninger til virksomheden.

Brug af eSkatData bidrager desuden til, at svindel med dokumenter reduceres. Når oplysninger videregives direkte fra Skatteforvaltningen til den anmodende virksomhed, er der en reduceret risiko for, at oplysningerne kan manipuleres på en måde, hvor borgerens økonomi fremstår på en anden – typisk bedre – måde, end det faktisk forholder sig.

De oplysninger, der videregives af Skatteforvaltningen, er ajourførte og har den kvalitet, som de benyttes med internt i Skatteforvaltningens systemer. Skatteforvaltningen har dog ikke ansvar for oplysninger, der er forkerte som følge af fejl, snyd og lignende, der skyldes handlinger hos de borgere og virksomheder, der indberetter oplysningerne.

Virksomheder, der leaser motorkøretøjer ud, og som efter dette lovforslag vil kunne benytte eSkatData i tilfælde, hvor oplysningerne er til brug for en konkret kreditvurdering forud for indgåelsen af en leasingaftale, har i dag ikke en lovmæssig pligt til at foretage en vurdering af en potentiel leasingtagers økonomi forud for leasingaftalens indgåelse. Praksis formodes dog at være således, at en potentiel leasingtager forud for leasingaftalens indgåelse vil skulle tilvejebringe oplysninger om formue- og indkomstforhold med henblik på, at leasinggiveren kan foretage en vurdering af, om leasingtageren økonomisk vurderes at kunne opfylde betalingsforpligtelsen ifølge leasingaftalen.

En leasinggivers behov for og ønske om at kreditvurdere en potentiel leasingtager har således væsentlige lighedstræk med de tilfælde, hvor en virksomhed, der udbyder lån til køb af et køretøj, skal foretage en kreditvurdering forud for kreditgivningen.

Der foreligger ikke én samlet lovmæssig regulering af virksomheder, der udøver leasingaktivitet. Virksomheder, der leaser motorkøretøjer ud, er bl.a. reguleret i registreringsafgiftsloven og, hvor der udøves finansiel leasing, i hvidvaskloven.

Registreringsafgiftsloven indeholder reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift af motorkøretøjer. Efter disse bestemmelser kan der efter ansøgning fra en leasingvirksomhed meddeles tilladelse til, at afgiften for et registreringspligtigt leasingkøretøj alene afregnes for den

kontraktfastsatte leasingperiodes varighed.

Skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en leasingvirksomhed give denne tilladelse til selv at angive forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer. En leasingvirksomhed vil herefter kunne angive forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer, uden at der skal søges om tilladelse for hvert enkelt leasingkøretøj.

En tilladelse som selvangiver i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 forudsætter, at virksomheden har en tilslutningsaftale til Køretøjsregisteret, og at virksomheden opfylder de betingelser, der er angivet i registreringsafgiftslovens § 15. Virksomheden skal således være hjemmehørende her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Virksomheden skal desuden erhvervsmæssigt handle med motorkøretøjer eller påhængsvogne eller sættevogne til motorkøretøjer eller erhvervsmæssigt udleje sådanne køretøjer. Ydermere må virksomheden må ikke have gæld til staten.

Virksomheden må ikke være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller likvidation. Endeligt skal virksomheden stille sikkerhed på mindst 500.000 kr. for betaling af afgifter efter registreringsafgiftsloven, herunder tilbagebetaling af for meget udbetalt godtgørelse, samt renter og gebyrer vedrørende disse afgifter og godtgørelser.

En tilladelse som selvangiver bringes til ophør, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne, eller hvis virksomheden misbruger adgangen, eller der er fare for misbrug.

Det følger af hvidvaskloven, at en virksomhed, der erhvervsmæssigt udøver finansiel leasing af motorkøretøjer, skal være registreret hos Finanstilsynet. Det indebærer, at virksomheden er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Der skal ske registrering, selvom aktiviteten med finansiel leasing ikke er virksomhedens hovedaktivitet. Tilfælde, hvor der alene er tale om få enkeltstående dispositioner, er dog undtaget. En virksomhed, der udelukkende udøver operationel leasing, vil således ikke i denne henseende være underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Brug af eSkatData sker under forudsætning af iagttagelse af databeskyttelsesforordningens regler. Det indebærer bl.a., at behandling af oplysninger skal være til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at de ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Oplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

I forhold til borgerens samtykke følger det af databeskyttelsesforordningen, at samtykket skal være en frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved borgeren ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at oplysningerne videregives til den anmodende virksomhed.

Et dataudvekslingsforløb kan beskrives således:

Gennem en virksomheds web-løsning giver borgeren ved hjælp af sit NemID samtykke til, at Skatteforvaltningen videregiver de specifikke oplysninger, der konkret er relevante, til den anmodende virksomhed. I forbindelse med afgivelsen af samtykket bliver borgeren oplyst om, hvilke oplysninger der videregives og til hvilke(t) formål. Samtykket registreres derefter og lagres hos Skatteforvaltningen. Samtykket er gyldigt i 24 timer. Det vil sige, at virksomheden skal anmode Skatteforvaltningen om oplysningerne inden for 24 timer fra det tidspunkt, borgeren samtykker.

Virksomheden anmoder derefter Skatteforvaltningen om de data, der på baggrund af samtykket kan videregives. Hvis anmodningen er i overensstemmelse med det, der er registreret samtykke til, videregives oplysningerne til virksomheden. Skatteforvaltningen sender herefter en kvittering til borgerens skattemappe om dataudvekslingen.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres hjemmel til, at virksomheder, der erhvervsmæssigt leaser motorkøretøjer ud, kan blive tilsluttet eSkatData, når de opfylder en række objektive kriterier.

Det foreslås, at en tilsluttet leasingvirksomhed skal kunne få videregivet oplysninger fra indkomstregisteret, oplysninger, der indgår i den seneste årsopgørelse, og oplysninger om gæld til det offentlige forud for indgåelse af en leasingkontrakt, når dette er nødvendigt i forbindelse med en konkret kreditvurdering, og borgeren har samtykket til videregivelsen. Det vil være den enkelte virksomhed, der i hvert tilfælde konkret vil skulle vurdere, om der foreligger en situation, hvor der vil kunne ske videregivelse, og i så fald hvilke oplysninger, der vil være nødvendige at videregive. Der vil kun kunne videregives oplysninger om borgeren, som borgeren har samtykket til.

Leasingvirksomhederne vil skulle bruge oplysningerne til en konkret kreditvurdering forud for en eventuel leasingkontrakt.

Der tilsigtes ikke nogen ændring i anvendelsen af reglerne for de virksomheder, der er omfattet af de gældende regler. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, vil som efter de gældende regler i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, skattekontrollovens § 70, stk. 1, og i gældsinddrivelseslovens § 3 a, stk. 1, kunne få videregivet oplysninger, når der i tilknytning til en eventuel kreditgivning skal foretages en vurdering af borgerens kreditværdighed.

Det foreslås, at de databeskyttelsesretlige regler, som efter den gældende ordning skal iagttages, også vil skulle iagttages i forbindelse med leasingvirksomheders adgang til eSkatData. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at fravige disse regler. Det indebærer bl.a., at behandling af oplysninger skal være til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at de ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Oplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

I forhold til borgerens samtykke følger det af databeskyttelsesforordningen, at samtykket skal være en frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved borgeren ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at oplysningerne videregives til den anmodende virksomhed. Det vil som efter den gældende ordning være en forudsætning for videregivelsen, at den borger, der ønskes oplysninger om, samtykker til videregivelsen. Samtykket gives med NemID via den webløsning, den enkelte virksomhed selv stiller til rådighed.

Adgangen for leasingvirksomheder til eSkatData skal ses i sammenhæng med, at der i kreditaftaleloven foreslås etableret en lovmæssig pligt for leasingvirksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er registreret i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, til at vurdere en potentiel leasingtagers betalingsevne forud for indgåelsen af en aftale mellem en leasingvirksomhed og en forbruger om leasing af et motorkøretøj.

Denne vurdering skal foretages på baggrund af tilstrækkeligt dokumenterede oplysninger om forbrugers økonomiske situation. Dette skal bl.a. sikre, at der ikke indgås leasingaftaler med personer, der ikke har den fornødne betalingsevne til at betale de løbende leasingydelse.

Som efter den gældende ordning foreslås det, at det vil være en forudsætning for leasingvirksomheders tilslutning til eSkatData, at den enkelte virksomhed har indgået en aftale herom med Skatteforvaltningen. Aftalen skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden. Betalingen kan omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteforvaltningen kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Det følger af den foreslåede ordning, at kredsen af virksomheder, der vil kunne anvende eSkatData, afgrænses på objektivet grundlag.

De virksomheder, der efter forslaget vil kunne anvende eSkatData, er dem, der leaser motorkøretøjer ud. En virksomhed vil få videregivet oplysninger fra eSkatData, når formålet med videregivelsen er, at oplysningerne vil skulle anvendes til at foretage en kreditvurdering af en potentiel leasingtager. Det vil skulle kunne konstateres ved opslag i Det Digitale Motorregister (Køretøjsregisteret), at virksomheden står som ejer og leasinggiver for et eller flere motorkøretøj(er), som anvendes til leasing, eller det vil skulle kunne konstateres ved opslag i Køretøjsregisteret, at virksomheden er leasinggiver i sub-leasingaftaler for motorkøretøjer.

Køretøjsregisteret vil skulle udvides, så det for et motorkøretøj, der er omfattet af en leasingaftale, vil blive registreret, hvorvidt det er en aftale om privat- eller erhvervsleasing. Denne registrering vil skulle foretages af den, der foretager registreringen i Køretøjsregisteret, det vil sige en autoriseret nummerpladeoperatør, en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller Motorstyrelsen.

Det vil for det andet være et krav, at virksomheden enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er registreret hos Finanstilsynet som leasingvirksomhed i medfør af hvidvaskloven.

De to objektive kriterier, der begge skal være opfyldt, er således:

- Virksomheden skal være registreret hos Skatteforvaltningen under selvangiverordningen eller som leasingvirksomhed hos Finanstilsynet.
- Det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden står som ejer og leasinggiver for motorkøretøjer, som anvendes til leasing eller det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden er leasinggiver i sub-leasingaftaler for motorkøretøjer

En leasingvirksomhed kan efter omstændighederne være registreret både som selvangiver hos Skatteforvaltningen og som leasingvirksomhed hos Finanstilsynet. Det vil dog være tilstrækkeligt, at virksomheden er registreret ét af stederne.

Et »motorkøretøj« vil efter forslaget bl.a. skulle omfatte motorkøretøjer, der er registreret som enten person- eller varebil. Varebiler foreslås omfattet, da visse typer af biler, der i registreringsmæssig

henseende er varebiler, i deres anvendelse er at sidestille med personbiler.

Et dataudvekslingsforløb via eSkatData vil efter forslaget foregå på tilsvarende måde, som det sker efter gældende ret. Der henvises til afsnit 2.1.1 for en nærmere beskrivelse.

2.2. Taksatorers adgang til Køretøjsregisteret

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan Skatteforvaltningen autorisere en række myndigheder og virksomheder, herunder forsikringsvirksomheder, til at foretage registreringer i Køretøjsregisteret, jf. køretøjsregistreringslovens § 15, stk. 8. Forsikringsvirksomheder, herunder taksatorer, som er ansat hos forsikringsvirksomheder, kan autoriseres til at afmelde køretøjer og registrere reparation og genopbygning af skadet køretøj i Køretøjsregisteret, jf. køretøjsregistreringslovens § 15, stk. 8, nr. 3 og 4.

Efter lovens ordlyd har selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder i dag ikke mulighed for at opnå en tilsvarende autorisation som taksatorer, der er ansat i forsikringsvirksomheder.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide Skatteforvaltningens beføjelse til at autorisere myndigheder og virksomheder til at foretage registreringer i Køretøjsregisteret, så også taksatorer, der ikke er ansat i en forsikringsvirksomhed, får mulighed for at afmelde og registrere reparation og genopbygning af skadet køretøj i Køretøjsregisteret.

Formålet med lovforslaget er at sidestille selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder med taksatorer, der er ansat i en forsikringsvirksomhed, og derved sikre lige konkurrencevilkår for taksatorer i Danmark.

2.3. Importører og producenters adgang Køretøjsregisteret

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan Skatteforvaltningen autorisere en række myndigheder og virksomheder til at foretage registreringer i Køretøjsregisteret, jf. køretøjsregistreringslovens § 15, stk. 8.

Importører og producenter af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer er ikke nævnt i opstillingen af myndigheder og virksomheder, der kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret. Det fremgår imidlertid af forarbejderne til loven, at importører kan oprette køretøjer i Køretøjsregisteret. Producenter er ikke nævnt i forarbejderne.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at importører og producenter af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer godkendt af Færdselsstyrelsen tilføjes listen af myndigheder og virksomheder, der kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret, herunder oprette og registrere oplysninger om et køretøjs tekniske forhold.

Formålet med lovforslaget er at præcisere lovgivningen, så det fremgår af lovteksten, at importører af køretøjer kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret. Da producenter kan sidestilles med importører, foreslås det endvidere, at producenter af køretøjer tilføjes listen af myndigheder og virksomheder, der kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret.

2.4. Afgiftsfritagelse for køretøjer anvendt til erhvervmæssig transport af blod og organer

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret er en række typer af køretøjer fritaget for registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1. Afgiftsfritagelsen omfatter bl.a. ambulancer og personbiler til erhvervmæssig persontransport.

Ambulancer, der er specielt indrettet og udelukkende anvendes til ambulancekørsel, er således fritaget for registreringsafgift. Det indebærer, at ambulancer f.eks. kan anvendes til transport af donorblod- og organer.

Personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport, som udelukkende anvendes hertil, er fritaget for afgift, jf. registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 6. Dette omfatter køretøjer til brug for sygetransport, taxakørsel m.v. Køretøjet kan således transportere blod og organer, der befinder sig i en donor, uden at der skal betales registreringsafgift. Det skyldes, at der foretages erhvervmæssig transport af en person. Derimod kan personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport ikke anvendes til andre formål end erhvervmæssig persontransport, f.eks. transport af blod og organer i boks m.v.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide afgiftsfritagelsen i registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 6, så personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport også skal kunne anvendes til erhvervmæssig transport af blod og organer adskilt fra en donor. Forslaget indebærer, at personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport fortsat vil være afgiftsfritaget, selvom køretøjet anvendes til erhvervmæssig transport af blod og organer uden samtidig transport af en person.

Formålet med lovforslaget er at ligestille transport af blod og organer i og uden for en krop i en afgiftsmæssig sammenhæng og samtidig muliggøre en mere hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne, idet transport af blod og organer fremover ikke nødvendigvis skal foregå ved brug af en ambulance.

2.5. Ansøgningsfrist for værditabsberegning af leasingkøretøjer

2.5.1. Gældende ret

Efter gældende ret betales der som udgangspunkt fuld registreringsafgift af motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter køretøjsregistreringsloven, og af påhængs- og sættevogne til sådanne motorkøretøjer, jf. registreringsafgiftslovens § 1, stk. 1.

Skatteforvaltningen kan dog efter ansøgning meddele tilladelse til, at der betales forholdsmæssig registreringsafgift af leasingkøretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet. Leasingkøretøjet skal tilhøre en virksomhed og skal efter skriftlig aftale leases til en herboende fysisk eller juridisk person i en tidsbegrænset periode. Ansøgningen til Skatteforvaltningen skal indgives af leasingvirksomheden, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b.

Ansøgning kan indgives af enkeltansøgere eller selvangivere. En enkeltansøger er en leasingvirksomhed, der skal ansøge Skatteforvaltningen om tilladelse til, at der betales forholdsmæssig registreringsafgift for hvert enkelt køretøj, som skal omfattes af ordningen. En selvangiver er en leasingvirksomhed, der er godkendt af Skatteforvaltningen til selv at angive den forholdsmæssige registreringsafgift for køretøjer, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 14, jf. § 15. En selvangiver ansøger derfor i praksis ikke Skatteforvaltningen om tilladelse til at betale

forholdsmæssig registreringsafgift af leasingkøretøjer.

Forholdsmæssig registreringsafgift fastsættes som en andel af den fulde registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 1, der skulle have været betalt, hvis køretøjet var indregistreret på almindelig vis med fuld forudbetaling af afgiften for hele køretøjets levetid. Den forholdsmæssige registreringsafgift fastsættes på baggrund af køretøjets alder, regnet fra første registrerings- eller ibrugtagningstidspunkt som en gennemsnitsbetragtning om det forventede værditab.

Der beregnes 2 pct. af den fulde registreringsafgift pr. påbegyndt måned i de første 3 måneder, 1 pct. pr. påbegyndt måned i de efterfølgende 3 måneder og en halv pct. i de efterfølgende måneder. Afgiften for hele leasingperioden betales forud. Herudover forrentes den resterende ubetalte afgift af køretøjet.

Efter de første 4 måneder af leasingperioden foretages der en genberegning. Genberegningen består af en værditabsberegning, som foretages bagudrettes, dvs. for de første 4 måneder af leasingperioden, samt en efterregulering, som foretages fremadrettet, dvs. for de resterende måneder af leasingperioden. Hvis det ved genberegningen konstateres, at leasingkøretøjets markedsværdi fire måneder efter første indregistrering er højere end værdien ved første indregistrering, sker der tilbagebetaling af registreringsafgiften. Dette gælder også i tilfælde, hvor værditabet i perioden har været meget begrænset.

Formålet med genberegning af den afgiftspligtige værdi ved salg m.v. eller senest fire måneder efter første indregistrering er at sikre, at der for alle køretøjer på de danske veje betales en registreringsafgift, som står mål med køretøjets anvendelse og værdi i øvrigt. Når en leasingaftale ophører ved ordinært udløb, bør der som udgangspunkt ikke være noget afgiftsindhold i køretøjet, da den forudbetalte afgift er forbrugt i den periode, leasingaftalen var været.

På det tidspunkt, hvor leasingaftalen afbrydes, eller køretøjet udgår af ordningen, kan leasingvirksomheden ansøge Skatteforvaltningen om at fastsætte køretøjets aktuelle afgiftspligtige værdi efter registreringsafgiftslovens § 10, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9. Der sker således en værdibaseret regulering af den forholdsmæssige afgift for køretøjet, når leasingaftalen afbrydes, eller køretøjet udgår af ordningen med leasing. Såfremt det betalte i afgift overstiger den beregnede afgift, tilbagebetales differencen. Hvis den betalte afgift er mindre end den beregnede afgift, opkræves differencen. Dette kaldes en værditabsberegning. Ved ansøgning om værditabsberegning skelnes der ikke mellem enkeltansøgere og selvangivere.

Registreringsafgiftsloven indeholder ikke en eksplicit frist for, hvornår en ansøgning om værditabsberegning senest skal være indgivet til Skatteforvaltningen. Den tidligere administrative praksis i Skatteforvaltningen var, at anmodningen skulle indgives samtidig med eller senest den første arbejdsdag efter leasingperiodens ophør. Denne praksis blev underkendt af domstolene ved en dom afsagt af Østre Landsret den 16. december 2019, jf. SKM2020.66.ØLR.

Østre Landsret fastslog, at der hverken i ordlyden eller forarbejderne til registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 7 (nuværende stk. 9), tilstrækkelig klart er fastsat en frist for ansøgning om tilbagebetaling af for meget betalt registreringsafgift, ligesom det ikke fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den almindelige frist på 3 år i skatteforvaltningslovens § 3 b, stk. 2, om anmodning om ændring i afgiftstilsvaret eller godtgørelse om afgift er fraveget. Landsretten fastslog, at en afkorting af fristen på 3 år er en begrænsning i de rettigheder, der tilkommer den godtgørelsesberettigede, hvorfor der

skal foreligge en klar tilkendegivelse fra lovgivers side om at fravige dette. Landsretten fandt, at dette ikke var tilfældet, hvorfor fristen for at indgive en ansøgning om værditabsberegning efter registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9, er 3 år fra tidspunktet, hvor kravet om afgiftsgodtgørelse tidligst kunne rejses, dvs. fra leasingaftalens ophør.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en tidsfrist på 7 dage for ansøgning om regulering af et leasingkøretøjs afgiftspligtige værdi, efter at leasingaftalen afbrydes, eller køretøjet udgår af ordningen.

De gældende regler, hvorefter ansøgning om værditabsberegning kan indgives op til tre år efter, et køretøj er udgået af ordningen, kan give anledning til udfordringer i forhold til at fastsætte køretøjets værdi på tidspunktet, hvor det udgik af ordningen. Det gælder navnlig i de tilfælde, hvor et køretøj efterfølgende er blevet eksporteret, hvilket betyder, at Skatteforvaltningen ikke har mulighed for at besigtige køretøjet.

Efter den foreslåede tidsfrist vil køretøjets aktuelle afgiftspligtige værdi skulle fastsættes tæt på det tidspunkt, hvor køretøjet udgår af ordningen, hvilket vil øge sikkerheden for, at der sker en korrekt fastsættelse af køretøjets værdi, og at der dermed betales den korrekte forholdsmæssige registreringsafgift.

Den foreslåede tidsfrist på 7 dage vil gælde for alle ansøgere, dvs. både enkeltansøgnings og for leasingvirksomheder, der er registreret som selvangiver, jf. registreringsafgiftsloven § 3 b, stk. 14.

2.6. Tidsfrist for toldsyn

2.6.1. Gældende ret

Efter gældende regler fastsættes den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer til køretøjets almindelige pris inkl. moms, men uden afgift efter registreringsafgiftsloven. Den almindelige pris fastsættes efter salg til bruger her i landet i den stand, hvori køretøjet skal registreres, jf. registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1.

Den afgiftspligtige værdi af et brugt køretøj kan ikke overstige køretøjets oprindelige pris, hvis køretøjet ikke tidligere har været registreret her i landet eller, hvis det efter reparation eller genopbygning, skal afgiftsberigtiges på ny, jf. registreringsafgiftslovens § 7 a, stk. 5. Er køretøjets pris som nyt ukendt, fastsættes prisen skønsmæssigt.

Brugte køretøjer, der skal registreres her i landet første gang, skal forevises for en synsvirksomhed inden værdifastsættelse, hvilket kaldes et toldsyn. Et toldsyn indebærer, at en synsvirksomhed syner køretøjet med henblik på at fastslå køretøjets identitet, kilometerstand, udstyr og stand generelt. Køretøjets generelle stand kategoriseres i under middel, middel eller over middel, jf. kapitel 19 i Færdselsstyrelsens vejledning om syn af køretøjer af 1. november 2019.

Standsvurderingen indgår efterfølgende i værdifastsættelsen af køretøjet. Såfremt køretøjets generelle stand er under middel, nedsættes den afgiftspligtige værdi som udgangspunkt med 5 pct., mens den afgiftspligtige værdi som udgangspunkt forhøjes med 5 pct., hvis køretøjets stand er over middel, jf. § 30 i bekendtgørelse nr. 1487 af 10. december 2018 om registreringsafgift.

Registreringsafgiftsloven indeholder ikke en frist for, hvor længe en synsrapport, som udarbejdes af en synsvirksomhed i forbindelse med toldsyn af importerede brugte køretøjer, er gældende. Af

kapitel 19 i Færdselsstyrelsens vejledning om syn af køretøjer fremgår, at et toldsyn i forbindelse med import af brugte køretøjer er gældende i 12 måneder.

I henhold til reglerne om eksportgodtgørelse for brugte køretøj fremgår det af registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 1, at synsrapporten om et køretøjs stand, som skal vedlægges anmodningen om eksportgodtgørelsen, ikke må være ældre end 4 uger regnet fra anmodningens indgivelse.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en tidsfrist på 4 uger for foretagelse af toldsyn i forbindelse med værdiansættelse af brugte køretøjer ved import. Efter den foreslåede ordning må synsrapporten, som udarbejdes af en synsvirksomhed, ikke være ældre end 4 uger regnet fra tidspunktet for indgivelse af anmodning om værdifastsættelse til Skatteforvaltningen. For registrerede virksomheder, der selv værdifastsætter og angiver afgiften af brugte importerede køretøjer, jf. registreringsafgiftslovens § 16, regnes fristen fra tidspunktet, hvor afgiften for køretøjet angives.

Efter de gældende regler, hvor et toldsyn er gyldigt i 12 måneder ved import af brugte køretøjer, kan et køretøj nå at blive ombygget og repareret i et sådant omfang, at standsvurderingen på tidspunktet for toldsynet ikke afspejler køretøjets stand på tidspunktet for registrering. Dette kan medføre, at der betales for lidt i registreringsafgift af køretøjet.

Formålet med lovforslaget er at sikre, at toldsyn ved import af brugte køretøjer foretages så tæt på køretøjets registreringstidspunkt som muligt, så der betales den korrekte registreringsafgift af køretøjet.

Samtidig indebærer forslaget en ensretning af gyldigheden af et toldsyn i afgiftsmæssig sammenhæng ved import og eksport af brugte køretøjer.

2.7. Indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer

2.7.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales registreringsafgift af et motorkøretøj, når køretøjet skal indregistreres i Danmark. Ifølge registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, fastsættes den afgiftspligtige værdi af et brugt køretøj til køretøjets almindelige pris inkl. moms, men uden registreringsafgift. Den almindelige pris fastsættes efter salg til bruger her i landet i den stand, hvori køretøjet skal registreres. Det betyder, at der ved fastsættelse af den afgiftspligtige værdi af et brugt køretøj (værdifastsættelse) tages udgangspunkt i den markedspris, som en forbruger må forventes at skulle betale for et tilsvarende køretøj, heri medregnet en eventuel forhandleravance.

Der sker desuden værdifastsættelse af brugte køretøjer ved anmodning om eksportgodtgørelse, for køretøjer, som eksporteres til udlandet, jf. registreringsafgiftsloven § 7 b. Godtgørelsesbeløbet fastsættes i medfør af registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, om den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer, som den registreringsafgift, der skulle betales, hvis køretøjet blev indført fra udlandet. Afgiftsgodtgørelsen kan dog ikke overstige den afgift, der oprindeligt er betalt af køretøjet, fratrukket 15 pct., dog mindst 8.500 kr. for personbiler og 4.500 kr. for varebiler og motorcykler, jf. registreringsafgiftslovens § 7 b, stk. 3.

Registreringsafgiften godtgøres først, når køretøjets afgiftspligtige værdi er fastslået, og Skatteforvaltningen har modtaget og godkendt dokumentation for, at køretøjet er afmeldt fra

Køretøjsregisteret og er blevet udført fra Danmark, jf. registreringsafgiftslovens § 7 c, stk. 1.

Endvidere skal der i en række tilfælde foretages værdifastsættelse af brugte leasingkøretøjer. Det gælder ved den genberegning af et leasingkøretøjs afgiftspligtige værdi, som skal foretages, når ejerskabet til køretøjet ved salg eller anden overdragelse overgår fra den første registrerede ejer til en tredjepart, dog senest 4 måneder efter tidspunktet for første registrering, jf. registreringsafgiftslovens § 9 a. Køretøjet afgiftsberigtiges på ny efter de almindelige regler for det pågældende køretøj på det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige værdi fastsættes på ny efter genberegningen, dog med fradrag af den oprindeligt betalte afgift op til et beløb, der højst må svare til den på ny beregnede afgift, jf. registreringsafgiftslovens § 9 a, stk. 2. Der skal endvidere foretages en værdifastsættelse, når en leasingvirksomhed efter udløbet af en leasingaftale, eller når et leasingkøretøj udgår af ordningen, anmoder om, at der foretages en værditabsberegning af køretøjet, jf. registreringsafgiftslovens § 10.

I de nævnte tilfælde skal køretøjernes værdi fastsættes på baggrund af værdien af sammenlignelige brugte køretøjer på det danske marked.

Ved indregistrering af importerede brugte køretøjer foretages værdifastsættelsen af enten Skatteforvaltningen eller af virksomheder, der er registrerede som selvanmeldere, jf. registreringsafgiftsloven § 14.

På eksportområdet fastsættes værdien for alle køretøjer, hvor der anmodes om eksportgodtgørelse, fra og med den 1. juli 2020 af Skatteforvaltningen. Dette følger af, at selvanmelderordningen på eksportområdet er ophævet pr. 1. juli 2020 i medfør af lov nr. 1126 af 19. november 2019.

På leasingområdet har ejere af køretøjer pligt til af egen drift at angive den afgiftspligtige værdi efter genberegning og til at afgiftsberigtige køretøjet på ny, jf. registreringsafgiftslovens § 9 a, stk. 4.

Ved ansøgning om værditabsberegning for et leasingkøretøj, der er udgået af ordningen, foretages værdifastsættelsen af køretøjet af Skatteforvaltningen, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9.

Når Skatteforvaltningen i dag værdifastsætter brugte køretøjer, tages der udgangspunkt i annoncerede priser (udbudspriser) f.eks. på internettet, og her ud fra skønnes handelspriser. Det nuværende datamateriale kan give anledning til usikkerhed eller upræcise værdifastsættelser, navnlig fordi de bygger på annoncerede priser. Skatteforvaltningen er i dag afhængig af, at der købes adgang til data om annoncepriser fra private aktører. De enkelte annoncører er ikke forpligtigede over for Skatteforvaltningen til at sikre rigtigheden af sådanne oplysninger.

Skatteforvaltningen har i dag ikke adgang til data vedrørende faktiske salgspriser for brugte køretøjer, bl.a. fordi der ikke findes en mulighed for at købe oplysninger om salgspriser fra private aktører.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at erhvervsdrivende, der sælger brugte køretøjer forpligtes til at indberette udbuds- og salgspriser og andre prisdannende oplysninger på køretøjsniveau til Skatteforvaltningen. Det foreslås endvidere, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligten og om administration af ordningen. Indberetningspligten

vil først træde i kraft, når der er fastsat nærmere regler herom.

Som følge af aftale om *Omlægning af bilafgifterne* fra september 2017 er der igangsat udvikling af et datadrevet værktøj, som skal kunne foretage en semiautomatisk værdifastsættelse af brugte køretøjer. Det er hensigten, at dette system skal kunne anvendes i alle sammenhænge, hvor der skal ske en værdifastsættelse af et køretøj, f.eks. både ved import, eksport og leasing.

Formålet med forslaget er sikre, at der tilvejebringes de data om markedet for brugte køretøjer i Danmark, som er en forudsætning for, at en semiautomatiske værdifastsættelse kan fungere som et effektivt værktøj til værdifastsættelse af brugte køretøjer m.v.

Den foreslåede indberetningspligt vil endvidere medføre, at Skatteforvaltningen på sigt bliver uafhængig af data fra eksterne leverandører, hvor de enkelte annoncører ikke har forpligtigelser over for Skatteforvaltningen i forhold til rigtigheden af oplysningerne. Forhandlere m.v. vil ikke have adgang til at se andre forhandleres m.v. indberettede prisdata.

Indberetningspligten vil omfatte erhvervsdrivende, der sælger brugte køretøjer, f.eks. forhandlere, importører og leasingselskaber. Indberetningspligten omfatter ikke køretøjer, som ejes af en virksomhed, som ikke erhvervsmæssigt beskæftiger sig med salg, leasing, udlejning m.v. af køretøjer, og som stilles til rådighed for virksomhedens egne medarbejdere i forbindelse med arbejdets udførelse, medmindre køretøjerne anskaffes eller anvendes med henblik på videresalg. Det lægges til grund, at køretøjer, som anskaffes eller anvendes af bilforhandlere, som udgangspunkt anskaffes eller anvendes med henblik på videresalg.

Indberetningspligten omfatter typer af køretøjer, som er registreringspligtige, f.eks. biler og motorcykler.

Indberetningspligten omhandler oplysninger om udbuds- og salgspriser for brugte køretøjer og andre prisdannende oplysninger, der har betydning for køretøjets værdi og dermed dets handelspris.

Med salgspris forstås prisen ved salg til bruger af et konkret køretøj.

Udbudspris er den pris, køretøjet udbydes til. Formålet med at indhente udbudspriser er at danne det mest opdaterede prisniveau på markedet, da udbudspriser og ændring af udbudspriser for køretøjer giver information om prisniveau på udbudsmarkedet, som kan anvendes i forbindelse med analytiske modeller, der kan følge prisudviklingen. Kendskab til udbudspriser giver endvidere bedre adgang til sammenlignelige data ved nye typer af brugte køretøjer på det danske marked.

Andre prisdannende oplysninger omfatter øvrige oplysninger om et køretøj, der har betydning for køretøjets værdi og dermed dets handelspris, f.eks. mærke, model, variant, årgang, motorvariant, kilometerstand og udstyrsliste.

En fastsættelse af markedsprisen f.eks. i forbindelse med værdifastsættelse af et brugt importeret køretøj, som tager udgangspunkt i faktiske salgspriser for sammenlignelige køretøjer, forventes at give en mere præcis værdifastsættelse, end hvis der tages udgangspunkt i annoncerede priser. Indberetning af faktiske udbuds- og salgspriser vil derfor give Skatteforvaltningen og selvanmelder-virksomheder mulighed for at værdiansætte brugte køretøjer mere præcist. Det bemærkes, at salgspriserne også i dag er en del af virksomhedens regnskabsmateriale, og at det derfor vil være

pligten til indberetning og ikke registreringen og opbevaringen af oplysningerne, der vil være ny.

For Skatteforvaltningen vil udviklingen af den semiautomatiske værdifastsætter desuden betyde, at det i dag manuelle arbejde med at finde sammenlignelige priser i vidt omfang kan automatiseres. I selve sagsbehandlingen vil den semiautomatiske værdifastsætter kunne forestå fremsøgningen af priser på sammenlignelige køretøjer og ud fra de indsamlede data præsentere sagsbehandleren for et interval, inden for hvilket værdien af sammenlignelige køretøjer ligger. Herefter vil sagsbehandleren kunne foretage en konkret og individuel vurdering af den endelige værdifastsættelse. Der er ikke tale om fuld automatisering, men udelukkende at der automatisk dannes et sammenligningsgrundlag for værdifastsættelse af brugte køretøjer.

På tilsvarende måde vil den semiautomatiske værdifastsætter kunne gøre det lettere for selvanmelderne at værdifastsætte de køretøjer, som selvanmelderne selv angiver registreringsafgiften for.

Når den semiautomatiske værdifastsætter er fuldt udviklet og implementeret, vil det give mulighed for, at Skatteforvaltningen udfører en generel screening af værdifastsættelser foretaget af selvanmeldervirksomheder. Hvis en selvanmelder indberetter en markant lavere værdi for et køretøj end sammenlignelige køretøjer, vil dette systemmæssigt kunne registreres og give anledning til manuel kontrol hos Skatteforvaltningen. Det vil samtidig præventivt kunne gøre selvanmelderen opmærksom på, at værdifastsættelsen er markant lavere end for andre sammenlignelige køretøjer. Den semiautomatiske værdifastsætter vil således også kunne anvendes i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol på motorområdet.

Det foreslås, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse, som giver skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligtens rækkevidde, herunder, hvilke kategorier af køretøjer, ordningen omfatter, hvem der skal indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger om et køretøj og hvilke typer af oplysninger, der skal indberettes, herunder om det f.eks. er annoncepris inkl. skatter og afgifter til almindelig forbruger i Danmark og/eller annoncepris for et køretøj uden moms og/eller registreringsafgift. Det foreslås endvidere, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, skal kunne fastsætte regler om, hvornår og hvordan indberetningen af oplysninger til Skatteforvaltningen skal ske, herunder at indberetningen skal foretages elektronisk.

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse og dermed hvornår indberetningspligten indtræder.

Forslaget indebærer ingen ændringer af de gældende regler for værdifastsættelse og afgiftsberegning af motorkøretøjer i registreringsafgiftsloven.

Endeligt foreslås det, at der skal kunne pålægges en sanktion i form af bødestraf, hvis en virksomhed forsætligt eller groft uagtsomt undlader at overholde pligten til indberetning af udbuds- og salgspriser og andre prisdannende oplysninger til Skatteforvaltningen. Det foreslås, at det strafbare gerningsindhold vil være fuldbyrdet, når det efter udløbet af indberetningsfristen, der fastsættes i bekendtgørelse i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 10, b, stk. 2, nr. 4, konstateres, at virksomheden har undladt at foretage en eller flere indberetninger. Hvis virksomheden er blevet gjort bekendt med overtrædelsen og har modtaget et bødeforelæg herfor, og

det efterfølgende konstateres, at virksomheden igen har undladt at foretage en eller flere indberetninger, vil der være tale om en endnu en overtrædelse.

Det foreslås, at bødestraffen for overtrædelse af bestemmelsen udgør 1.000 kr.

Af retssikkerhedsmæssige grunde er det væsentligt, at en administrativ bødepraksis bygger på forholdsvis faste retningslinjer for bødeudmålingen. Dette sker gennem retspraksis, men det er muligt for lovgiver i forbindelse med ny lovgivning at udstikke detaljerede retningslinjer for bødeudmålingen. Domstolene vil under alle omstændigheder skulle tage stilling til en ny praksis for bødeudmålingen, ligesom domstolene har en løbende kontrol med den administrative bødepraksis igennem de sager, der skal indbringes for retten.

Hvis Folketinget tilkendegiver et klart ønske om en bøde af en bestemt størrelse i bemærkningerne til et lovforslag, kan processen med at få fastlagt en retspraksis for den nye bødestørrelse være mere smidig og hurtigere, end hvis bødestørrelsen tilsvarende forsøges hævet gennem domstolene uden klare retningslinjer fra Folketinget.

Bødeniveauet skal være fastlagt for, at der kan udstedes administrative bødeforelæg. Skatteforvaltningen kan i denne forbindelse anmode Rigsadvokaten om, at anklagemyndigheden fører et antal prøvesager på området ved domstolene med henblik på at søge bødeniveauet fastlagt. Mens disse sager gennemføres, vil Skatteforvaltningen ud fra et princip om ligebehandling af sagerne berostille alle tilsvarende sager med henvisning til, at en ny bødepraksis er til prøvelse.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om leasingvirksomheders adgang til eSkatData vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2020, 0,8 mio. kr. årligt 2021-2024 og 0,7 mio. kr. fra 2025 og frem.

Forslaget om taksatorers adgang til køretøjsregisteret vurderes ikke at medføre udgifter for Skatteforvaltningen.

Forslaget om importører og producenters adgang til køretøjsregisteret vurderes ikke at medføre udgifter for Skatteforvaltningen.

Forslaget om afgiftsfritagelse for køretøjer anvendt til erhvervmæssig transport af blod og organer vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020-2025.

Forslaget om ansøgningsfrist for værditabsberegning af leasingkøretøjer vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020-2025.

Forslaget om tidsfrist for toldsyn vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,1 mio. kr. i 2020-2025.

Forslaget om indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse vurderes

samlet set at medføre udgifter for op imod 1,5 mio. kr. i 2021 og 0,2 mio. kr. fra 2022 og frem.

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,3 mio. kr. i 2020, op imod 2,4 mio. kr. i 2021, 1,1 mio. kr. i 2022 og 1,0 mio. kr. årligt i 2023-2025. Fra 2026 og frem er der årlige udgifter for 0,9 mio. kr.

Udgifterne knytter sig primært til registrering, sagsbehandling og systemudvikling.

Det vurderes samlet set, at lovforslaget er i overensstemmelse med de 7 principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Forslaget om eSkatData er i overensstemmelse med princip nr. 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling ved at anvendelse objektive kriterier til at afgøre, hvilke virksomheder, der gives adgang til systemet. Øget brug af eSkatData stemmer desuden overens med princip nr. 4 om sammenhæng på tværs ved genbrug af data og begreber, samt princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl ved reduktion af muligheden for manipulation af dokumenter.

Forslaget om indberetning af data er overensstemmelse med princip nr. 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling. Hjemlen til indberetning, som dette lovforslag indeholder, vil kunne bidrage til at overflødiggøre en række manuelle sagsgange og danner automatiske sammenligningsgrundlag til nytte for sagsbehandleren, når udvikling af den semiautomatiske værdifastsætter er færdig. Forslaget er desuden i overensstemmelse med princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl, ved at reducere risikoen for fejlagtige værdifastsættelser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer forventes at medføre tilpasningsomkostninger for virksomhederne.

De øvrige forslag vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget samlet kan medføre administrative byrder for erhvervslivet på over 4 mio. kr. Lovforslaget gennemfører flere initiativer som medfører både administrative byrder og lettelser.

Med lovforslagets § 4, nr. 4, indsættes ny § 10 b i Registreringsafgiftsloven. Ændringen indebærer, at erhvervsdrivende, der sælger brugte motorkøretøjer, er pligtige til at indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger til told- og skatteforvaltningen. Indberetningerne skal blandt andet anvendes som datagrundlag til et nyt semiautomatisk værdifastsættelsessystem som på sigt skal effektivisere og automatisere Skatteforvaltningens værdifastsættelsespraksis. På sigt kan systemet gøre det nemmere for selvanmelderne at værdifastsætte de køretøjer, som selvanmelderne selv angiver registreringsafgiften for. Ifølge bestemmelsens stk. 2 kan Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, fastsætte nærmere regler om indberetningsforpligtelsen, herunder hvem der skal indberette, hvornår og hvordan indberetninger skal indgives samt hvilke oplysninger, som skal dokumenteres. OBR vil tage nærmere stilling til de administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen.

Herudover giver lovforslagets § 1, nr. 1, § 2, nr. 1, § 5, nr. 1, og § 6, nr. 1 og 2, hjemmel til leasingvirksomheders adgang til eSkatData, hvorved virksomheden med en borgers samtykke kan få adgang til data om denne borgers privatøkonomiske forhold forud for leasingvirksomhedernes kreditvurdering i forbindelse med etableringen af kundeforhold. Dette forventes at mindske leasingvirksomhedernes tidsforbrug på kunderegistrering, da oplysninger om en kundes privatøkonomiske forhold i højere grad kan hentes digitalt, hvilket mindsker det manuelle indtastningsarbejde. I forbindelse med, at leasingvirksomheder får adgang til eSkatData skal der videre foretages en ny registrering i Køretøjsregisteret om, at et bestemt køretøj anvendes til leasing. Denne registrering er ny, og skal foretages af leasinggiver. Det er oplyst til OBR, at denne registrering forventes at foregå som afkrydsningsfelt i forbindelse med de oplysninger, som i forvejen skal dokumenteres af leasinggiver. Den administrative byrde forbundet hermed forventes derfor at være marginal.

Forslagets øvrige bestemmelser forventes endvidere at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes imidlertid at være mindre væsentlige.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre øvrige efterlevelseseffekter for erhvervslivet.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for lovforslaget.

4.2.1. Leasingvirksomheders adgang til eSkatData

Udvidelsen af Køretøjsregisteret, så det for et motorkøretøj vil blive registreret, om det anvendes til leasing og i så fald, om det er privat- eller erhvervsleasing, indebærer, at den, der registrerer motorkøretøjet vil skulle indtaste yderligere oplysninger end i dag. De administrative konsekvenser forventes at kunne minimeres via systemtilpasninger i Køretøjsregisteret, så en nummerpladeoperatør eller selvangiver kun præsenteres for de relevante felter i Køretøjsregisteret i hvert enkelt tilfælde.

Forslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for de virksomheder, der benytter eSkatData, da en digital fremskaffelse af oplysninger til brug for en kreditvurdering vil være ressourcebesparende i forhold til en analog tilvejebringelse.

4.2.2. Taksatorers, importørers og producenteres adgang til registrering i Køretøjsregisteret

Forslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, da selvstændige taksatorer og importører og producenter af køretøjer vil få mulighed for at registrere oplysninger om køretøjer i Køretøjsregisteret.

4.2.3. Ansøgningsfrist for værditabsberegning

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der i dag er en frist for ansøgning om værditabsberegning på 3 år. Forslaget om en tidsfrist på 7 dage forkorter perioden, hvor leasingvirksomheder kan ansøge om en værditabsberegning, hvilket vurderes at udgøre en administrativ byrde for leasingvirksomhederne.

4.2.4. Tidsfrist for toldsyn

Forslaget om tidsfrist for toldsyn vurderes at have administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der ikke fremgår en tidsfrist for toldsyn af brugte importerede køretøjer af de gældende

afgiftsregler. Et toldsyn er ifølge Færdselsstyrelsens vejledning om syn af køretøjer gyldigt i 12 måneder ved import af brugte køretøjer. En fastsættelse af tidsfristen for toldsyn til 4 uger inden anmodning om værdifastsættelse af et køretøj kan betyde, at et køretøj, der ikke sælges inden for 4 uger efter, det er sat til salg, skal toldsynes på ny inden indregistrering. En tidsfrist for toldsyn på 4 uger vurderes således at udgøre en administrativ byrde for den del af bilbranchen, der beskæftiger sig med import og salg af brugte køretøjer.

4.2.5. Indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer

Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det pålægges dele af erhvervslivet at indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger. Indberetningspligten vil navnlig omfatte erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med salg af brugte køretøjer, f.eks. forhandlere, importører og leasingselskaber. Indberetningspligten omfatter ikke køretøjer, som ejes af en virksomhed, som ikke erhvervsmæssigt beskæftiger sig med salg, leasing, udlejning m.v. af køretøjer, og som stilles til rådighed for virksomhedens egne medarbejdere i forbindelse med arbejdets udførelse, medmindre køretøjerne anskaffes eller anvendes med henblik på videresalg. Forslaget vurderes at medføre administrative byrder for disse erhvervsdrivende.

Større virksomheder forventes at anvende en opkobling til egne systemer (en såkaldt API-løsning (Application Programming Interface)), mens de mindre virksomheder vil skulle indtaste oplysningerne via en hjemmeside (portalløsning). Virksomheder, der anvender portalløsningen til indberetning, forventes at have et vist tidsforbrug ved dette arbejde. Det vurderes med stor usikkerhed, at det vil tage ca. tre minutter at indberette en pris vedrørende et køretøj. En mindre forhandler, der løbende annoncerer og omsætter f.eks. ti køretøjer pr. måned, og gennemsnitligt laver to prisjusteringer pr. køretøj, vil dermed have et anslået tidsforbrug på 90 minutter pr. måned anvendt til indberetning af priser og prisdannende oplysninger. En større forhandler, der f.eks. omsætter 100 køretøjer, vil uden en API-adgang have et tidsforbrug på 15 timer pr. måned.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om leasingvirksomheders adgang til eSkatData vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne. Når en leasingvirksomhed anvender eSkatData, kan borgeren med sit NemID give samtykke til, at Skatteforvaltningen videregiver de relevante oplysninger om borgerens økonomi. Borgeren skal dermed ikke selv tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige til brug for leasingvirksomhedens kreditvurdering, som det er tilfældet i dag.

De øvrige forslag vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have nævneværdige klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

For så vidt angår forslaget om en ansøgningsfrist for værditabsberegning af leasingkøretøjer, har EU-Domstolen har i relation til leasing af køretøjer fastslået, at det følger af forbuddet mod restriktioner i tjenesteydelseernes frie bevægelighed, at en medlemsstat ikke må pålægge fuld registreringsafgift på køretøjer, som leasingvirksomheder i en anden medlemsstat i en tidsbegrænset periode leaser til borgere i den førnævnte medlemsstat.

Det skyldes, at de udenlandske leasingvirksomheder derved reelt ville være afskåret fra at udbyde deres ydelser over landegrænser i tilfælde, hvor leasingkøretøjerne ikke er bestemt til varig

anvendelse i den pågældende anden medlemsstat. Sådanne leasingkøretøjer må derfor kun pålægges en forholdsmæssig afgift, og afgiftsbeløbet skal være proportionalt med varigheden af den midlertidige anvendelse.

Det er på denne baggrund, at der i registreringsafgiftsloven i 2003 blev indført regler om betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for udenlandske leasingvirksomheder.

I 2006 indledte Europa-Kommissionen to traktatkrænkelssager mod Danmark om reglerne for betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for henholdsvis firmabiler og leasingbiler. Europa-Kommissionen gjorde gældende, at den danske ordning med betaling af forholdsmæssig registreringsafgift for udenlandske leasingvirksomheder på en række punkter stred mod EU-retten. Blandt kritikpunkterne var, at afgiften ikke var proportional med varigheden af den midlertidige anvendelse af leasingkøretøjet i Danmark, fordi afgiften blev beregnet på grundlag af en forudsætning om, at køretøjerne havde en gennemsnitlig levetid på 8 år.

Endvidere anførte Europa-Kommissionen, at den forholdsmæssige registreringsafgift i hvert enkelt tilfælde skulle fastsættes sådan, at der ikke blev pålagt udenlandske leasingvirksomheder en højere afgift end den, der i leasingperioden blev pålagt biler anvendt af danske leasingvirksomheder. Derfor var det ifølge Europa-Kommissionen i strid med EU-retten, at udenlandske leasingvirksomheder ikke kunne få beregnet registreringsafgiften på grundlag af det enkelte køretøjs faktiske værditab i leasingperioden.

På den baggrund blev de danske regler om betaling af forholdsmæssig registreringsafgift i 2008 ændret således, at den forholdsmæssige registreringsafgift skulle beregnes på grundlag af en nedskrivning af den samlede værdi af køretøjet over 12 år. Herudover blev der indført en mulighed for at få genberegnet den forholdsmæssige registreringsafgift baseret på køretøjets faktiske værditab i leasingperioden (værditabsberegning). Endeligt blev der indført mulighed for, at danske leasingvirksomheder også kunne anvende reglerne om forholdsmæssig betaling af registreringsafgift.

Forslaget indebærer, at der indføres en generel frist på 7 dage for anmodning om værditabsberegning, som finder anvendelse for alle leasingkøretøjer og som gælder på lige vilkår for udenlandske og danske leasingvirksomheder.

Det vurderes på den baggrund, at det foreslåede er i overensstemmelse med EU-retten.

De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2020 til den 21. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, AutoBranchen Danmark, AUTIG - Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, AutoCamperRådet, BilsynsBranchen, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brintbranchen, Business Danmark, Camping Branchen, Carta, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), DAKOFA, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automobil Sports Union, Dansk

Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Elbil Alliance, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Lokal Syn, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Methanolforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske A-Kasser, Danske Biludlejere, Danske Biobrændsels- og Kulimportørers Association, Danske Busvognmænd, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTL, Eksportrådet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FDL - Frie Danske Lastbilvognmænd, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark, Justitia, KL, Kraka, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsskatteretten, Mellempøkeligt Samvirke, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Olie Gas Danmark, PolioForeningen, Rockwool Fonden, Rådet for Grøn Omstilling, Samtlige byretter, SEGES, SKAD – Køretøjsbygger- og Autoskadebranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, Skatterevisorforeningen, SMVDanmark, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), UlykkesPatientForeningen, Vestre Landsret, Ældre Sagen og Østre Landsret.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,3 mio. kr. i 2020, op imod 2,4 mio. kr. i 2021, 1,1 mio. kr. i 2022 og 1,0 mio. kr. årligt i 2023-2025. Fra 2026 og frem er der årlige udgifter for 0,9 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Det foreslåede om indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer vurderes at medføre udgifter til at etablere integrationer mellem de omfattede virksomheder og

		Skatteforvaltningen mhp. for at kunne indberette data elektronisk.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Det foreslåede om leasingvirksomheders adgang til eSkatData vurderes at medføre positive konsekvenser for erhvervslivet som følge af, at anskaffelsen af oplysninger til brug for kreditvurderingen vil kunne indhentes elektronisk fra Skatteforvaltningen.</p> <p>Det foreslåede om taksatorers adgang til Køretøjsregisteret vurderes at medføre positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, da flere taksatorer vil få mulighed for at afmelde køretøjer i Køretøjsregisteret.</p> <p>Udviklingen af det semiautomatiske værdifastsættelsessystem vurderes på sigt at kunne have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, da systemet kan lette erhvervslivets arbejde med at udregne og anmelde køretøjers værdi.</p>	<p>Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget samlet kan medføre administrative byrder for erhvervslivet på over 4 mio. kr.</p> <p>Det foreslåede vedrørende indberetning af data til brug for den semiautomatiske værdifastsættelse af køretøjer vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, da erhvervslivet pålægges en ny pligt til at indberette data til Skatteforvaltningen. OBR vil tage nærmere stilling til de administrative konsekvenser i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelsen.</p> <p>Det foreslåede om eSkatData indebærer, at nummerpladeoperatører og selvangivere vil skulle indtaste yderligere oplysninger om et motorkøretøj i Køretøjsregisteret. Det vil på baggrund af udvidelsen af Køretøjsregisteret skulle fremgå, om et køretøj bliver anvendt til leasing, og i så fald, om der er tale om privat- eller erhvervsleasing. Den administrative byrde forbundet hermed forventes at være marginal.</p> <p>Forslagets øvrige bestemmelser forventes endvidere at medføre</p>

		administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes imidlertid at være mindre væsentlige.
Administrative konsekvenser for borgerne	Det foreslåede vedrørende leasingelskabers adgang til eSkatData vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne. Når en leasingvirksomhed anvender eSkatData, kan borgeren med sit NemID give samtykke til, at Skatteforvaltningen videregiver de relevante oplysninger om borgerens økonomi. Borgeren skal i disse tilfælde ikke selv tilvejebringe og fremsende oplysningerne manuelt til virksomheden.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det foreslåede om en ansøgningsfrist på 7 dage for værditabsberegning af leasingkøretøjer vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten. Forslaget har derudover ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter den gældende regel i gældsinddrivelseslovens § 3 a, stk. 1, kan Skatteforvaltningen videregive oplysninger om gæld, der inddrives af Skatteforvaltningen, til virksomheder, der yder lån eller formidler lån. Oplysningerne kan videregives, når de er til brug for konkrete kreditgivnings-situationer, og den borger, oplysningerne vedrører, samtykker til videregivelsen.

Den gældende regel skal ses i sammenhæng med de gældende regler i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, og skattekontrollovens § 70, stk. 1.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 2. pkt. i gældsinddrivelseslovens § 3 a, stk. 1, hvorefter virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller som er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, efter samtykke fra den registrerede vil kunne få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.

Efter den foreslåede bestemmelse skal virksomheder, der leaser motorkøretøjer ud, omfattes af kredsen af virksomheder, der kan få videregivet oplysninger om gæld, der inddrives af Skatteforvaltningen, når borgeren har samtykket hertil med NemID.

Leasingvirksomhederne vil skulle bruge oplysningerne til en konkret kreditvurdering forud for en eventuel leasingkontrakt. De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med §§ 2, 5 og 6 i dette lovforslag.

De virksomheder, der leaser motorkøretøjer ud, der vil kunne få videregivet oplysninger, er de virksomheder, der opfylder begge følgende objektive kriterier:

- Virksomheden skal være registreret hos Skatteforvaltningen under selvangiverordningen eller som leasingvirksomhed hos Finanstilsynet.
- Det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden står som ejer og leasinggiver for person- eller varebiler, som anvendes til leasing til privatpersoner, eller det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden er leasinggiver i sub-leasingaftaler for person- eller varebiler til privatpersoner.

For uddybende bemærkninger til kriterierne, en beskrivelse af selvangiverordningen og registrering hos Finanstilsynet henvises til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Som efter den gældende regel foreslås det, at videregivelsen af oplysninger skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens regler. Det er således ikke hensigten at fravige reglerne på databeskyttelsesområdet. Det indebærer bl.a., at behandling af oplysninger skal være til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at de ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Oplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

I forhold til borgerens samtykke følger det af databeskyttelsesforordningen, at samtykket skal være en frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved borgeren ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at oplysningerne videregives til den anmodende virksomhed. Det foreslås som efter den gældende ordning, at et samtykke til videregivelse af oplysninger alene vil skulle gælde én gang til det/de formål, der er oplyst i forbindelse med den konkrete anmodning om videregivelse. Det betyder, at hvis en virksomhed på ny ønsker at få videregivet oplysninger, kræves et nyt samtykke fra borgeren.

Det foreslås som efter den gældende ordning, at adgangen til oplysninger om gæld vil kunne omfatte oplysninger om de enkelte restancer, men ikke oplysninger om, hvem, der er

fordringshaver, og hvad restancen vedrører. Det vil således ikke kunne oplyses, om det er f.eks. Skatteforvaltningen eller politiet, der er fordringshaver, eller om der er tale om f.eks. en restskat eller en bøde. Disse oplysninger er ikke nødvendige i forbindelse med en virksomheds kreditvurdering.

Efter gældsinddrivelseslovens § 3 a, stk. 4, er der fastsat en betingelse om, at en virksomheds adgang til eSkatData forudsætter en aftale herom med Skatteforvaltningen. Aftalen skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden. Betalingen kan omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere. Det foreslås, at denne betingelse også skal gælde for den kreds af leasingvirksomheder, der er beskrevet i forslaget.

Til § 2

Efter den gældende regel i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, kan virksomheder, der yder lån eller formidler lån, få videregivet oplysninger fra indkomstregisteret i tilfælde, hvor oplysningerne er til brug for en konkret kreditgivningssituation. Videregivelsen kræver, at borgeren har samtykket heri. Den gældende regel skal ses i sammenhæng med de gældende regler i skattekontrollovens § 70, stk. 1, og gældsinddrivelseslovens § 3 a, stk. 1.

Det foreslås, at der indsættes et 2. *pkt.* i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, hvorefter virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller som er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, efter samtykke fra den registrerede vil kunne få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.

Det foreslås, at virksomheder, der leaser motorkøretøjer ud, vil blive omfattet af kredsen af virksomheder, der kan få videregivet oplysninger fra indkomstregisteret.

Leasingvirksomhederne vil skulle bruge oplysningerne til en konkret kreditvurdering forud for en eventuel leasingkontrakt.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med §§ 1, 5 og 6 i dette lovforslag.

De virksomheder, der leaser motorkøretøjer ud, og som efter forslaget vil kunne få videregivet oplysninger fra indkomstregisteret, er begrænset til de leasingvirksomheder, der opfylder begge af følgende objektive kriterier:

- Virksomheden skal være registreret hos Skatteforvaltningen under selvangiverordningen eller som leasingvirksomhed hos Finanstilsynet.
- Det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden står som ejer og leasinggiver for person- eller varebiler, som anvendes til leasing til privatpersoner, eller det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden er leasinggiver i sub-leasingaftaler for person- eller varebiler til privatpersoner.

For uddybende bemærkninger til kriterierne, en beskrivelse af selvangiverordningen og registrering hos Finanstilsynet henvises til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Som efter den gældende ordning foreslås det, at videregivelsen af oplysninger er betinget af samtykke fra den borger, oplysningerne omhandler, og at videregivelsen skal være i overensstemmelse med databeskyttelsesretten. Det er således ikke hensigten med forslaget at fravige reglerne på dette område. Det indebærer bl.a., at behandling af oplysninger skal være til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at de ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Oplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

I forhold til borgerens samtykke følger det af databeskyttelsesforordningen, at samtykket skal være en frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved borgeren ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at oplysningerne videregives til den anmodende virksomhed.

Som efter den gældende ordning vil et samtykke til videregivelse af oplysninger alene gælde for én videregivelse til det/de formål, der er oplyst i forbindelse med den konkrete anmodning om videregivelse. Det betyder, at hvis en virksomhed på ny ønsker at få videregivet oplysninger, kræves et nyt samtykke fra borgeren. Borgeren vil ligesom efter gældende ret skulle give sit samtykke med sit NemID.

I den gældende indkomstregisterlovs § 7 A, stk. 4, er fastsat betingelsen om, at en virksomheds adgang til eSkatData forudsætter en aftale herom med Skatteforvaltningen. Aftalen skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden. Betalingen kan omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteforvaltningen kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere. Det foreslås, at denne betingelse også skal gælde for den kreds af leasingvirksomheder, der er angivet i forslaget.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af bestemmelsen i § 15, stk. 8, nr. 3, i køretøjsregistreringsloven, at Skatteforvaltningen kan autorisere forsikringsvirksomheder til at afmelde køretøjer i Køretøjsregisteret.

Reglen er nærmere udmøntet i § 98 i bekendtgørelse nr. 1643 af 17. december 2018 om registrering af køretøjer, hvoraf det bl.a. følger, at forsikringsselskaber kan autoriseres til at afmelde køretøjer, der skal afmeldes som følge af færdselsskade eller lignede pludselig opstået skade.

Efter lovens ordlyd har selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder i dag ikke mulighed for at opnå en tilsvarende autorisation til at afmelde køretøjer som forsikringsselskaber.

Det foreslås i køretøjsregistreringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, at der foretages følgende ændring: I § 15, stk. 8, nr. 3, ændres »forsikringsselskaber« til: »forsikringsvirksomheder, taksatorer«. Dermed foreslås, at Skatteforvaltningen også kan give selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder autorisation til at foretage afmeldinger i Køretøjsregisteret.

Formålet med ændringen er at sidestille selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder med taksatorer, der er ansat i en forsikringsvirksomhed, da både selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder samt taksatorer, der er ansat i forsikringsvirksomheder, vurderer køretøjs værdi og stand efter et færdselsuheld eller lignende pludselig opstået skade. Ændringen vil således sikre lige konkurrencevilkår for taksatorer i Danmark.

Det foreslås endvidere at ændre forsikringsselskaber til forsikringsvirksomheder. Forslaget har alene til formål at skabe ensartet sprogbrug i køretøjsregistreringsloven og har ingen materiel betydning for retsstillingen.

Til nr. 2

Det følger af bestemmelsen i køretøjsregistreringslovens § 15, stk. 8, nr. 4, at forsikringsvirksomheder kan autoriseres til at registrere reparation og genopbygning af skadet køretøj i Køretøjsregisteret, herunder eksempelvis registrere en skadeblokering.

En forsikringsvirksomhed, der er autoriseret til at registrere reparation og genopbygning af et skadet køretøj, kan registrere en skadeblokering i Køretøjsregisteret. Dette sker i de tilfælde, hvor et køretøj bliver skadet i et omfang, der ikke medfører, at køretøjet anses for totalskadet. Det betyder, at køretøjet kan repareres eller genopbygges, uden at der skal betales registreringsafgift på ny. Registreringsattesten for det pågældende køretøj afleveres til forsikringsvirksomheden i forbindelse med skadeblokeringen, jf. § 19, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1487 af 10. december 2018 om registreringsafgift. Processen sikrer, at der ikke sker ejerskifte af køretøjet i den periode, hvor det repareres eller genopbygges. Når forsikringsvirksomheden har kontrolleret den foretagne reparation eller genopbygning, fjernes skadeblokeringen fra Køretøjsregisteret, og registreringsattesten udleveres igen. Hverken forsikringsvirksomheder eller taksatorer kan ophæve en skadesblokering, da dette alene påhviler Skatteforvaltningen.

Reglen er nærmere udmøntet i § 98 i bekendtgørelse nr. 1643 af 17. december 2018 om registrering af køretøjer, hvoraf det bl.a. følger, at det alene er forsikringsvirksomheder, der kan registrere reparation eller genopbygning af køretøjer (skadesblokering).

Efter lovens ordlyd har selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder i dag ikke mulighed for at opnå en tilsvarende autorisation, som forsikringsvirksomheder.

Det foreslås i køretøjsregistreringsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, at der foretages følgende ændring: I § 15, stk. 8, nr. 4, indsættes efter »Forsikringsvirksomheder«: »og taksatorer«. Dermed foreslås, at Skatteforvaltningen også kan give selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder autorisation til at registrere reparation og genopbygning af skadet køretøj i Køretøjsregisteret.

Formålet med ændringen er at sidestille selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder med taksatorer, der er ansat i en forsikringsvirksomhed, så både selvstændige taksatorer og taksatorvirksomheder og taksatorer, der er ansat i forsikringsvirksomheder, kan registrere reparation og genopbygning af skadet køretøj i Køretøjsregisteret. Ændringen vil således sikre lige konkurrencevilkår for taksatorer i Danmark.

Til nr. 3

Det følger af køretøjsregistreringslovens § 15, at Skatteforvaltningen kan autorisere en række

myndigheder og virksomheder til at registrere køretøjer i Køretøjsregisteret.

I forarbejderne til § 15 i køretøjsregistreringsloven fremgår, at importører kan oprette køretøjer i Køretøjsregisteret. Importører er dog ikke nævnt i opstillingen af myndigheder og virksomheder, der kan oprette og registrere oplysninger om et køretøjs tekniske forhold i Køretøjsregisteret, i lovens § 15, stk. 8.

Det foreslås i køretøjsregistreringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, at der foretages følgende ændring: I § 15, stk. 8, indsættes som nr. 5: »5) Importører og producenter af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer godkendt af Færdselsstyrelsen til at oprette og registrere oplysninger om et køretøjs tekniske forhold.« Dermed foreslås, at importører og producenter tilføjes til listen af myndigheder og virksomheder, der kan autoriseres til at oprette og registrere oplysninger og et køretøjs tekniske forhold i Køretøjsregisteret.

Formålet med ændringen er af præcisere lovgivning, således at importører af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer nævnes i opstillingen af myndigheder og virksomheder, der kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret. Da producenters arbejdsgange og behov for adgang til oprettelse og registrering i Køretøjsregisteret er sammenlignelige med importørers, foreslås det endvidere, at producenter af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer tilføjes listen over myndigheder og virksomheder, der kan foretage registreringer i Køretøjsregisteret.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 4, at ambulancer er fritaget for registreringsafgift, hvis de er specielt indrettet og alene anvendes til ambulancekørsel. Ambulancer er særligt indrettet til transport af syge eller tilskadekomne personer fra ulykkessteder m.v. til sygehuse.

Ambulancer kan endvidere anvendes til transport af blod og organer. Ambulancernes særlige indretning er dog ikke nødvendig for sikker transport af blod og organer.

Personbiler med tilladelse til erhvervmæssig transport, som udelukkende anvendes hertil, er ligeledes fritaget for afgift, jf. registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 6. Køretøjer, der anvendes til erhvervmæssig persontransport, omfatter dansk indregistrerede køretøjer, der er indrettet til transport af højst ni personer inklusive chaufføren, hvor kørslen udføres for at opnå en fortjeneste, jf. taxiloven. Det omfatter transport, der udføres som kørsel for en offentlig myndighed, som myndigheden udfører i medfør af taxilovens § 4, stk. 1, nr. 2, eller som kørsel med tilladelse til erhvervmæssig persontransport, som ikke falder under de øvrige former for erhvervmæssig persontransport, jf. taxilovens § 4, stk. 1, nr. 3. Det omfatter køretøjer til sygetransport, taxaer, herunder kørestolstaxaer, limousiner og biler til offentlig servicetrafik (OST-biler). Køretøjet kan således transportere blod og organer, der befinder sig i en donor, uden at der skal betales registreringsafgift. Dette skyldes, at der foretages erhvervmæssig transport en person. Derimod kan personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport ikke anvendes til andre formål, f.eks. transport af blod og organer i boks m.v., end erhvervmæssig persontransport.

Det foreslås i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, at der foretages følgende ændring: I § 2, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »hertil«: », eller til transport af blod

og organer«. Dermed foreslås at udvide bestemmelsen, så personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport også skal kunne anvendes til erhvervmæssig transport blod og organer adskilt fra en person, f.eks. i bokse. Forslaget vil medføre, at personbiler med tilladelse til erhvervmæssig persontransport fortsat vil være afgiftsfritaget efter registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, selv om køretøjet anvendes til erhvervmæssig transport af blod og organer f.eks. i bokse.

Formålet med lovforslaget er at ligestille transport af blod og organer i og uden for en krop i en afgiftsmæssig sammenhæng og samtidig muliggøre en mere hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne, idet transport af blod og organer fremover ikke nødvendigvis skal foregå ved brug af en ambulance.

Til nr. 2

Det følger af registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9, at Skatteforvaltningen efter ansøgning kan fastsætte et leasingkøretøjs aktuelle afgiftspligtige værdi efter registreringsafgiftslovens § 10, når leasingaftalen afbrydes, eller køretøjet udgår af ordningen med leasing. Hvis den forholdsmæssige registreringsafgift, der blev betalt på tidspunktet for første indregistrering eller ibrugtagning her i landet, overstiger den beregnede afgift, tilbagebetales differencen. Hvis den betalte forholdsmæssige registreringsafgift er mindre end den beregnede afgift, opkræves differencen.

Skatteforvaltningen foretager således en værdibaseret regulering af den forholdsmæssige afgift for køretøjet, når leasingaftalen afbrydes, eller køretøjet udgår af ordningen. Dette kaldes en værditabsberegning. Ved ansøgning om værditabsberegning skelnes der ikke mellem enkeltansøgere og selvangivere.

Værditabsberegningen foretages på baggrund af køretøjets afgiftspligtige værdi ved leasingperiodens start, som danner grundlag for den forholdsmæssige registreringsafgift, og køretøjets almindelige pris inkl. moms, men uden registreringsafgift på det tidspunkt, hvor køretøjet udgår af ordningen, jf. registreringsafgiftsloven § 3 b, stk. 9 jf. § 10. Det realiserede værditab udgør således forskellen mellem køretøjets afgiftspligtige værdi ved leasingperiodens start og køretøjets almindelige pris på det tidspunkt, hvor køretøjet udgår af leasingordningen.

Registreringsafgiftslovens § 3 b, stk. 9, indeholder ikke en frist for, hvornår en ansøgning om værditabsberegning senest skal være indgivet til Skatteforvaltningen.

Østre Landsret har ved dom af 16. december 2019 slået fast, at fristen for indgivelse af en ansøgning om værditabsberegning er 3 år regnet fra tidspunktet, hvor leasingaftalen ophører eller køretøjet udgår af ordningen. Dette skyldes, at der hverken i ordlyden eller forarbejderne til registreringsafgiftslovens § 3, stk. 7 (nuværende stk. 9), tilstrækkeligt klart er fastsat en frist for ansøgning om tilbagebetaling af for meget betalt registreringsafgift, jf. SKM2020.66.ØLR.

Det foreslås i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, at der foretages følgende ændring: I § 3 b, stk. 9, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»Ansøgning herom skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest 7 dage efter, at leasingaftalen afbrydes, eller senest 7 dage efter køretøjet udgår af ordningen.« Dermed foreslås det at indføre en tidsfrist på 7 dage for ansøgning om regulering af et leasingkøretøjs afgiftspligtige værdi, efter at leasingaftalen afbrydes, eller køretøjet udgår af ordningen. Tidsfristen på 7 dage vil gælde for alle ansøgere, dvs. både enkeltansøgninger og for leasingvirksomheder, der er registreret som selvangivere, jf. registreringsafgiftsloven § 3 b, stk. 14.

Formålet med ændringen er at sikre, at der sker fastsættelse af køretøjets aktuelle afgiftspligtige værdi så tæt på det tidspunkt, hvor køretøjet udgår af ordningen, som muligt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.1.

Til nr. 3

Det følger af registreringsafgiftslovens § 10, stk. 3, at brugte køretøjer f.eks. biler og motorcykler skal forevises en synsvirksomhed inden værdifastsættelse, når køretøjet skal registreres her i landet første gang. Synsvirksomheden syner køretøjet med henblik på at fastslå køretøjets identitet, kilometerstand, udstyr og stand generelt, hvorefter synsvirksomheden laver en synsrapport. Dette kaldes et toldsyn.

Registreringsafgiftsloven indeholder ikke en tidsfrist for, hvornår et toldsyn senest skal være foretaget i forhold til tidspunktet for værdifastsættelse af køretøjet. Det fremgår dog af kapitel 19 i Færdselsstyrelsens vejledning om syn af køretøjer, at et toldsyn i forbindelse med import af brugte køretøjer er gældende i 12 måneder. Køretøjet skal således anmeldes til registrering i Køretøjsregisteret senest 12 måneder efter et gennemført toldsyn.

Det foreslås i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, at der foretages følgende ændring: I § 10, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Synsrapporten for et køretøj må ikke være ældre end 4 uger, regnet fra indgivelsen af en anmodning om værdifastsættelse af køretøjet til told- og skatteforvaltningen, eller fra det tidspunkt, hvor en registreret virksomhed, jf. § 16, angiver afgiften for køretøjet.« Dermed foreslås at indføre en tidsfrist på 4 uger for foretagelse af toldsyn i forbindelse med værdiansættelse af brugte køretøjer ved import. Dette medfører, at synsrapporten, som udarbejdes af en synsvirksomhed, ikke må være ældre end 4 uger fra indgivelsen af anmodning om værdiansættelse.

For selvanmeldere anses indgivelse af anmodning om værdifastsættelse for at være sket på det tidspunkt, hvor køretøjet tilføjes selvanmelderens månedsangivelse. For enkeltansøgere er indgivelse af anmodning om værdifastsættelse det tidspunkt, hvor Skatteforvaltningen modtager anmodning om værdifastsættelse.

Formålet med ændringen er at sikre, at toldsynet ved import skal foretages tættere på køretøjets registreringstidspunkt end tilfældet er i dag, hvilket øger sikkerheden for, at den rette vurdering af køretøjets stand lægges til grund for værdifastsættelsen.

Formålet med ændringen er endvidere at ensarte reglerne for toldsyn ved import og eksport, da synsrapporten ved eksport ikke må være ældre end 4 uger, regnet fra anmodningens indgivelse

Til nr. 4

Det følger af registreringsafgiftsloven, at der i en række tilfælde skal ske værdifastsættelse af brugte køretøjer. Det gælder f.eks. ved indregistrering af importerede af brugte køretøjer, jf. § 10, stk. 1, i forbindelse med anmodninger om eksportgodtgørelse, jf. § 7 b, ved genberegning af leasingkøretøjer afgiftspligtige værdi, jf. § 9 a, og ved ansøgning om værditabsberegning for leasingkøretøjer, jf. § 10.

Når Skatteforvaltningen i dag værdifastsætter brugte køretøjer, tages der udgangspunkt i

annoncerede priser (udbudspriser) f.eks. på internettet, og her ud fra skønnes handelspriser. Det nuværende datamateriale kan give anledning til usikkerhed eller upræcise værdifastsættelser, navnlig fordi de bygger på annoncerede priser. Skatteforvaltningen er i dag afhængig af, at der købes adgang til data om annoncepriser fra private aktører. De enkelte annoncører er ikke forpligtigede over for Skatteforvaltningen til at sikre rigtigheden af sådanne oplysninger.

Det foreslås i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, at der foretages følgende ændring: Efter § 10 a indsættes: »§ 10 b. Erhvervsdrivende, der sælger brugte motorkøretøjer, er pligtige til at indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger til told- og skatteforvaltningen. *Stk. 2.* Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Hvem der skal indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger om et køretøj, jf. stk. 1.
- 2) Hvilke kategorier af køretøjer indberetningspligten omfatter.
- 3) Hvilke typer oplysninger der skal indberettes om et køretøj.
- 4) Hvornår og hvordan indberetninger skal indgives til told- og skatteforvaltningen, herunder om indberetningen skal ske elektronisk.«

Dermed foreslås at indsætte en ny bestemmelse i registreringsafgiftsloven, hvorefter erhvervsdrivende, der sælger brugte motorkøretøjer, pålægges at indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger til Skatteforvaltningen.

Det foreslås endvidere, at der i *stk. 2* indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, som giver skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligten.

I *stk. 1* foreslås, at erhvervsdrivende, der sælger brugte køretøjer, er pligtige til at indberette udbuds- og salgspriser, samt prisdannende oplysninger til Skatteforvaltningen.

I *stk. 2* foreslås, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler for indberetning af oplysninger. Det foreslås, at skatteministeren skal kunne bemyndige Skatteforvaltningen til at udøve denne bemyndigelse.

I *stk. 2, nr. 1*, foreslås det, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om, hvem der skal indberette udbuds- og salgspriser.

Indberetningspligten vil f.eks. kunne omfatte forhandlere, importører, leasingselskaber m.v., som sælger brugte køretøjer til en slutbruger. Der vil være underordnet i forhold til pligten til at indberette, om slutbruger er privat eller erhvervsdrivende, men det kan have betydning for, hvilke oplysninger, der skal indberettes. Hvis et brugt køretøj sælges til en anden forhandler el.lign., der derefter videresælger køretøjet til en slutbruger, vil den sidste forhandler, dvs. den, der sælger køretøjet til en slutbruger, have indberetningspligten for det pågældende køretøj.

Pligten til at indberette udbuds- og salgspriser samt andre prisdannende oplysninger til Skatteforvaltningen vil som udgangspunkt ikke gælde for private eller virksomheder, der ikke erhvervsmæssigt beskæftiger sig med salg, leasing, udlejning m.v. af køretøjer, herunder virksomheder, der stiller køretøjer til rådighed for virksomhedens egne medarbejdere i forbindelse med arbejdets udførelse, f.eks. en håndværksmester eller en større rengøringsvirksomhed, medmindre disse køretøjer anskaffes eller anvendes med henblik på videresalg.

Ved fastsættelse af regler for indberetning vil der kunne indføres en bagatelgrænse, f.eks. baseret på tidligere antal solgte køretøjer, forventet salg eller en beløbsstørrelse.

I *stk. 2, nr. 2*, foreslås det, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kategorier af køretøjer der er omfattet af indberetningspligten. De nærmere regler kan eksempelvis præcisere, hvilke køretøjstyper m.v., med hvilke tekniske specifikationer, der er omfattet af indberetningspligten, og særligt om der er køretøjstyper m.v., der er undtaget fra indberetningspligt.

I *stk. 2, nr. 3*, foreslås det, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om hvilke typer oplysninger, der skal indberettes om et køretøj.

Indberetningspligten vil kunne omfatte oplysninger om brugte køretøjer udbuds- og salgspriser og andre oplysninger, der har betydning for køretøjets værdi og dermed dets handelspris (prisdannende oplysninger).

Med salgspris forstås prisen ved salg af et konkret køretøj, samt pristype f.eks. om det er annoncepris inkl. skatter og afgifter til almindelig forbruger i Danmark eller annoncepris for et køretøj uden moms og/eller registreringsafgift.

Udbudspris er den pris, køretøjet udbydes til. Formålet med at indhente udbudspriser er at danne det mest opdaterede prisniveau på markedet, da udbudspriser og ændring af udbudspriser af køretøjer giver information om prisniveau på udbudsmarkedet, som kan anvendes i forbindelse med analytiske modeller, der kan følge prisudviklingen. Kendskab til udbudspriser giver endvidere bedre adgang til sammenlignelige data ved nye typer af brugte køretøjer på det danske marked.

Andre prisdannende oplysninger omfatter øvrige oplysninger om et køretøj, der har betydning for køretøjets værdi og dermed dets handelspris, f.eks. mærke, model, variant, årgang, motorvariant, kilometerstand og udstyrsliste.

I *stk. 2, nr. 4*, foreslås det, at skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om, hvornår og hvordan indberetning skal ske til Skatteforvaltningen, herunder f.eks. om indberetningen skal ske elektronisk eller ved brug af NemID. De nærmere regler vil f.eks. vedrøre praktiske oplysninger om rækkefølge på indberetning, login og hvor oplysninger skal indberettes.

Formålet med forslaget er sikre, at der tilvejebringes de data om markedet for brugte køretøjer i Danmark, som er en forudsætning for, at Skatteforvaltningen kan udvikle og opbygge en semiautomatisk værdifastsætter, som kan fungere som et effektivt og ressourcebesparende værktøj til værdifastsættelse af brugte køretøjer, samt kontrol med selvanmelderes værdifastsættelser m.v.

Til nr. 5

Det foreslås i registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, at der foretages følgende ændringer: I § 27, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 9 a, stk. 4,«: »§ 10 b,«. Dermed foreslås at ændre henvisningen i § 27, stk. 1, nr. 2, som følge af, at der indsættes en ny bestemmelse i § 10 b, jf. lovforslagets § 4, nr. 6. Dette medfører, at virksomheder, der ikke

overholder det foreslåede krav om indberetning af salgs- og udbudspriser m.v. til Skatteforvaltningen, kan straffes med møde.

Det foreslås, at det strafbare gerningsindhold vil være fuldbyrdet, når det efter udløbet af indberetningsfristen, der fastsættes i bekendtgørelse i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 10, b, stk. 2, nr. 4, konstateres, at virksomheden har undladt at foretage en eller flere indberetninger. Hvis virksomheden er blevet gjort bekendt med overtrædelsen og har modtaget et bødeforelæg herfor, og det efterfølgende konstateres, at virksomheden igen har undladt at foretage en eller flere indberetninger, vil der være tale om en endnu en overtrædelse.

Det foreslås, at bødestraffen for overtrædelse af bestemmelsen udgør 1.000 kr.

Til § 5

Efter skattekontrollovens § 70, stk. 1, kan en finansiel virksomhed, der yder lån eller formidler lån, få videregivet oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, fra Skatteforvaltningen, når oplysningerne er til brug for en konkret kreditgivningssituation. Det er et krav, at den borger, oplysningerne vedrører, samtykker til videregivelsen.

Den gældende regel skal ses i sammenhæng med de gældende regler i indkomstregisterlovens § 7 A, stk. 1, og gældsinddrivelseslovens § 3 a, stk. 1.

Det foreslås i skattekontrolloven, jf. lov nr. 1535 af 19. december 2017, at der foretages følgende ændring: I § 70, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.« Dermed foreslås at indsætte et 2. pkt. i § 70, stk. 1, hvorefter virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, efter samtykke fra den registrerede vil kunne få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation. Som efter gældende ret vil det være et krav, at den borger, oplysningerne vedrører, samtykker til videregivelsen. Borgeren vil skulle give sit samtykke med sit NemID.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med §§ 1, 2 og 6 i dette lovforslag.

Som efter den gældende regel foreslås det, at videregivelsen af oplysninger skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens regler. Det er således ikke hensigten at fravige reglerne på databeskyttelsesområdet. Det indebærer bl.a., at behandling af oplysninger skal være til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at de ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Oplysningerne skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

I forhold til borgerens samtykke følger det af databeskyttelsesforordningen, at samtykket skal være en frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved borgeren ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at oplysningerne videregives til den anmodende virksomhed.

De oplysninger, der kan videregives, er bl.a. oplysninger om indtægter og fradrag, der har dannet grundlag for den seneste årsopgørelse. Der gives ikke adgang til detaljerede data, der udgør grundlaget for det opsummerede beløb på den enkelte rubrikker, der fremgår af årsopgørelsen. Der er således kun tale om opsummerede data.

Som efter den gældende ordning vil et samtykke til videregivelse af oplysninger alene gælde én gang til de(t) formål, der er oplyst i forbindelse med den konkrete anmodning om oplysninger. Det betyder, at hvis en virksomhed på ny ønsker at få videregivet oplysninger, kræves et nyt samtykke fra borgeren.

Den foreslåede kreds af leasingvirksomheder, der vil kunne få videreopgivet oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, fastlægges ud fra følgende objektive kriterier, der begge skal være opfyldt:

- Virksomheden skal være registreret hos Skatteforvaltningen under selvangiverordningen eller som leasingvirksomhed hos Finanstilsynet.
- Det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden står som ejer og leasinggiver for person- eller varebiler, som anvendes til leasing til privatpersoner, eller det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden er leasinggiver i sub-leasingaftaler for person- eller varebiler til privatpersoner.

For uddybende bemærkninger til kriterierne, en beskrivelse af selvangiverordningen og registrering hos Finanstilsynet henvises til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

I den gældende skattekontrollovs § 70, stk. 4, er fastsat betingelserne for en virksomheds adgang til eSkatData. Det fremgår, at en adgang forudsætter en aftale herom med Skatteforvaltningen. Aftalen skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden. Betalingen kan omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere. Det foreslås, at der gælder de samme betingelser for den foreslåede kreds af leasingvirksomheder.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af kreditaftalelovens § 3, stk. 1, nr. 5, at loven ikke finder anvendelse på leje- og leasingaftaler, hvor der ikke er fastsat nogen pligt til at købe aftalegenstanden, hverken i selve aftalen eller i en separat aftale.

Det foreslås indsat i § 3, stk. 1, nr. 5, 2. pkt., at lovens § 52 a dog finder anvendelse på aftaler om leasing af motorkøretøjer, uanset om der er fastsat pligt til at købe motorkøretøjet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget om at indføre en pligt for leasingvirksomheder til at vurdere forbrugernes fremtidige betalingssevne forud for indgåelsen af aftaler om leasing af et motorkøretøj i den foreslåede § 52 a som affattet ved lovforslagets § 6, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at lovens § 52 a finder anvendelse på aftaler om leasing af

motorkøretøjer, uanset om der er fastsat pligt til at købe motorkøretøjet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af kreditaftalelovens § 7 c, stk. 1, at kreditgiveren inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere forbrugerens kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Det følger endvidere af kreditaftalelovens § 7 c, stk. 3, at hvis en anmodning om kredit afslås på grundlag af søgning i en database, underretter kreditgiveren omgående forbrugeren om resultatet af en sådan søgning og giver forbrugeren nærmere oplysninger om den pågældende database. Denne underretning skal ske uden omkostninger for forbrugeren.

Det foreslås at indsætte en tilsvarende i § 52 a, *stk. 1*, for virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, til inden indgåelse af leasingaftalen at vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

En leasingaftale er kendetegnet ved, at den ene part, leasinggiveren, påtager sig en forpligtelse til at forsyne den anden part, leasingtageren, med en midlertidig brugsret til en genstand, mod at leasingtageren betaler en løbende pengeydelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at leasingvirksomheder forud for aftaleindgåelsen skal tilvejebringe et tilstrækkeligt klart billede af forbrugerens økonomi. Heri ligger navnlig et krav om, at leasinggiveren indhenter tilstrækkeligt dokumenterede oplysninger om forbrugerens økonomiske situation, herunder f.eks. dokumenterede oplysninger om den pågældende indkomstforhold, faste løbende udgifter, gæld til det offentlige mv.

Oplysningerne til brug for vurderingen kan efter leasingvirksomhedens skøn indhentes hos forbrugeren eller ved søgning i relevante databaser, f.eks. hos kreditoplysningsbureauer. Endvidere vil leasingvirksomheder kunne indhente de relevante oplysninger i eSkatData.

Vurderingen af forbrugerens betalingsevne svarer til den vurdering, som kreditgivere efter den nugældende § 7 c, stk. 1, skal foretage af forbrugerens kreditværdighed forud for indgåelsen af en kreditaftale.

Det foreslås endvidere i § 52 a, *stk. 2*, at hvis en anmodning om at indgå en leasingaftale afslås på grundlag af en søgning i en database, skalleasinggiveren omgående underrette forbrugeren om resultatet af en sådan søgning og give forbrugeren nærmere oplysninger om den pågældende database. Denne underretning skal ske uden omkostninger for forbrugeren.

Der er tale om en tilsvarende forpligtelse som den, der påhviler kreditgivere efter kreditaftalelovens § 7, stk. 3. Bestemmelsen svarer hermed til kreditaftalelovens § 7 c, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2021, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens §§ 1, 2, 5 og 6. Det foreslåede vedrørende udvidelse af eSkatData-ordningen, så leasingvirksomheder kan få adgang til eSkatData, forudsætter, at der på Justitsministeriets område etableres en pligt til at foretage en kreditvurdering af en potentiel leasingtager forud for leasingaftalens indgåelse. Det er endvidere en forudsætning, at der foretages visse tilpasninger i Køretøjsregisteret i forbindelse med registrering af et køretøj. Af hensyn til at sikre, at disse forudsætninger er indfriet, inden leasingvirksomhedernes hjemles en mulighed for tilslutning til eSkatData, foreslås det således, at skatteministeren kan fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen for disse dele af lovforslaget.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunkt for ikrafttrædelse af lovens § 4, nr. 4. Det foreslåede vedrører en pligt til indberetning af udbuds- og salgspriser m.v. for brugte køretøjer til Skatteforvaltningen. Forslaget har sammenhæng med Skatteforvaltningens udvikling af et semiautomatisk værdifastsættelsessystem, og det foreslås derfor, at skatteministeren kan fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen for denne del af loven.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1320 af 6. december 2019, § 1 i lov nr. 1574 af 27. december 2019 og senest ved § 1 i lov nr. 1575 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

§ 3 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2-4. ---

1. I § 3 A, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:
»Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.«

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret bl.a. ved § 14 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og senest ved § 12 i lov nr. 339 af 2. april 2019, foretages følgende ændringer:

§ 7 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

1. I § 7 A, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:
»Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er

Stk. 2-4. ---

undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.«

§ 3

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 8, nr. 3, ændres »forsikringsselskaber« til: »forsikringsvirksomheder, taksatorer«.

§ 15. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan autorisere følgende myndigheder og virksomheder til at registrere i Køretøjsregisteret i det angivne omfang:

- 1) Politiet til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret.
- 2) Forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.
- 3) Politiet, forsikringsselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.
- 4) Forsikringsvirksomheder til at registrere reparation eller genopbygning af skadet køretøj.

2. I § 15, stk. 8, nr. 4, indsættes efter »Forsikringsvirksomheder«: » og taksatorer«.

3. I § 15, stk. 8, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Importører og producenter af køretøjer eller påhængsredskaber til køretøjer godkendt af Færdselsstyrelsen til at oprette og registrere oplysninger om et køretøjs tekniske forhold.«

§ 4

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 228 af 11. marts 2020, som ændret ved lov nr. 1126 af 19. november 2019, foretages følgende ændringer:

§ 2. Fritaget for afgift er:

1-5) ---

- 6) personbiler med tilladelse til erhvervsmæssig persontransport, som udelukkende anvendes hertil,

7-19) ---

Stk. 2-5. ---

§ 3 b. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. På det tidspunkt, hvor leasingaftalen afbrydes, eller hvor køretøjet udgår af ordningen, jf. § 1, stk. 3, 5, og 6, pkt., fastsætter told- og skatteforvaltningen efter ansøgning køretøjets aktuelle afgiftspligtige værdi efter § 10. Hvis den betalte afgift efter stk. 2 overstiger den beregnede afgift efter 1. pkt., tilbagebetales differencen. Hvis den betalte afgift efter stk. 2 er mindre end den beregnede afgift efter 1. pkt., opkræves differencen.

§ 10. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Brugte biler og motorcykler, der skal registreres her i landet første gang, skal inden værdifastsættelsen forevises en synsvirksomhed, der synes køretøjer med henblik på at fastslå køretøjets identitet, kilometerstand, udstyr og stand generelt. Synsvirksomhedens påtegning på synspapirerne indgår i myndighedens værdifastsættelse af køretøjet.

Værdifastsættelsen kan ske, uden at køretøjet forevises for myndigheden. Myndigheden kan besigtige et køretøj, hvis den finder det nødvendigt.

1. I § 2, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »hertil«: » eller til transport af blod og organer,«.

2. I § 3 b, stk. 9, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ansøgning herom skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest 7 dage efter, at leasingaftalen afbrydes, eller senest 7 dage efter køretøjet udgår af ordningen.«

3. I § 10, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Synsrapporten for et køretøj må ikke være ældre end 4 uger, regnet fra indgivelsen af en anmodning om værdifastsættelse af køretøjet til told- og skatteforvaltningen, eller fra det tidspunkt, hvor en registreret virksomhed, jf. § 16, angiver afgiften for køretøjet.«

4. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. Erhvervsdrivende, der sælger brugte motorkøretøjer, er pligtige til at indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Hvem der skal indberette udbuds- og salgspriser samt prisdannende oplysninger om et køretøj jf. stk. 1.
- 2) Hvilke kategorier af køretøjer, indberetningspligten omfatter.
- 3) Hvilke typer oplysninger, der skal indberettes om et køretøj.
- 4) Hvornår og hvordan angivelse skal indgives til told- og skatteforvaltningen, herunder om indberetningen skal ske elektronisk.«

§ 27. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3 b, stk. 6, 1. pkt., og stk. 8, 1. pkt., § 9, stk. 1 og 2, § 9 a, stk. 4, § 16, § 19, stk. 1, § 21, stk. 1 og 2, § 24, § 25, stk. 1, 3 og 5,

3-6) ---

Stk. 2-4. ---

5. I § 27, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 9 a, stk. 4,«: »§ 10 b,«

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 7 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 1573 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

§ 70. Finansielle virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan med samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

1. I § 70, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.: »Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14, eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, kan

efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for en konkret kreditvurderingssituation.«

§ 6

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. august 2019, foretages følgende ændringer:

§ 3. Loven finder ikke anvendelse på:
1-4) ---

- 5) Leje- eller leasingaftaler, hvor der ikke er fastsat nogen pligt til at købe aftalegenstanden, hverken i selve aftalen eller i en separat aftale.

1. I § 3, *stk. 1, nr. 5*, indsættes som 2. pkt.:
»Lovens § 52 a finder dog anvendelse på aftaler om leasing af motorkøretøjer, uanset om der er fastsat pligt til at købe motorkøretøjet.«

2. Efter kapitel 11 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 11 a
Vurdering af forbrugerens betalingssevne ved indgåelse af leasingaftalen

§ 52 a. Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, skal inden indgåelse af leasingaftalen vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Stk. 2. Hvis en anmodning om at indgå en leasingaftale afslås på grundlag af en søgning i en database, underretter leasingvirksomheden omgående forbrugeren om resultatet af en sådan søgning og giver forbrugeren nærmere oplysninger om den pågældende database. Denne underretning skal ske uden omkostninger for

forbrugeren.«